

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 12 złotych;
za granicą 20 złotych;

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty redakcyjnej po tekieście 55 groszy. Cena za wiersz 1 m/m. szpalty ogłoszeniowej 50 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Drobne ogłoszenia 15 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej 1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada. Osobom i firmom prywatnym kredytu na ogłoszenia i prenumeratę Wydawnictwo nie udziela.

Dyrekcja Wydawnictwa: Miodowa Nr. 22. Dyrektor przyjmuje od 12—2 pp. Dyrekcja otwarta od 9—3 pp. Tel. działu red. 44-05. Tel. działu handlowego 44—50. Tel. prenumeraty i rachuby 44-42. Tel. eksp. 25-28. Kasa czynna od g. 8 i pół r. do 1 pp., w soboty do godz. 12.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 25. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Bronzowego Krzyża Zasługi.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 grudnia 1928 r., zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 3 czerwca 1927 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcyjarszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Robót Publicznych do kategorii funkcyjarszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania ich do grup uposażenia. (Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 14 stycznia 1929 r., Nr. 2, poz. 19).

Ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

WYSEDEŁ Z DRUKU Nr. 3 DZIENNIKA USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ Z DNIA 17 STYCZNIA 1929 R., ZAWIERAJĄCY TREŚĆ NASTĘPUJĄCY:

USTAWY:

Poz. 22 — z dnia 19 grudnia 1928 r. o ponownem przedłużeniu terminu przerachowania i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918 i 1920.

Poz. 23 — z dnia 19 grudnia 1928 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, okręgu administracyjnym wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego.

Poz. 24 — z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji traktatu przyjaźni pomiędzy Najjaśniejszą Rzeczpospolitą Polską a Cesarstwem Perskiem, podpisanego w Teheranie dnia 19 marca 1927 roku, oraz wymienionych w Teheranie dnia 14 kwietnia 1928 roku pomiędzy Rządem Polskim a Rządem Perskim not, interpretujących pewne postanowienia powyższego traktatu.

Poz. 25 — z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji umowy handlowej pomiędzy Najjaśniejszą Rzeczpospolitą Polską a Cesarstwem Perskiem, podpisanego w Teheranie dnia 19 marca 1927 r. wraz z protokołem, podpisanym w Teheranie dnia 14 kwietnia 1928 r., i wymienionymi w Teheranie dnia 14 kwietnia 1928 r. pomiędzy Rządem Polskim a Rządem Perskim notami.

Poz. 26 — z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji konwencji, podpisanego w Rzymie dnia 6 kwietnia 1922 roku, pomiędzy Austrią, Włochami, Polską, Rumunią, Królestwem Serbów, Chorwatów, Słowenią i Czechosłowacją, dotyczącej emerytur, które były przyznane przez dawny rząd austriacki.

Poz. 27 — z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji konwencji między Austrią, Włochami, Polską, Królestwem Serbów, Chorwatów, Słowenią i Czechosłowacją, dotyczącej uregulowania różnych kategorii emerytur, które nie zostały uregulowane w konwencji rzymskiej z dnia 6 kwietnia 1922 r., podpisanej wraz z protokołem i deklaracjami dodatkowymi w Wiedniu dnia 30 listopada 1923 r.

Poz. 28 — z dnia 19 grudnia 1928 r. w sprawie ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską a Estonią, podpisanego w Tallinie dnia 19 lutego 1920 roku.

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz. 29 — Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Robót Publicznych z dnia 23 października 1928 r. w sprawie regulaminu komisji dla egzaminów na czeladników przy szkołach rzemieślniczo-przemysłowych państwowych lub przez Państwo uznanych.

Poz. 30 — Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 26 listopada 1928 r. o powoływaniu i zwalnianiu oraz prawach i obo-

wiązkach maklerów przysięgłych na giełdach pieniężnych.

Poz. 31 — Rolnictwa z dnia 31 grudnia 1928 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o obwodach urzędowego badania i postępowania w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa.

OSWIADCZENIE RZĄDOWE:

Poz. 32 — z dnia 20 grudnia 1928 r. w sprawie przystąpienia Iraku do międzynarodowej konwencji telegraficznej, podpisanej w Petersburgu 10/22 lipca 1875 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

25.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 458) nadaje

po raz pierwszy

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

p.p.: Stanisławowi Broniarzowi, urzędnikowi prywatnemu w Poznaniu, sekretarzowi Automobilklubu Wielkopolski; oraz — Piotrowi Michałowiczowi, przemysłowcowi i kupcowi w Poznaniu, za zasługi na polu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego;

p.p.: Wincentemu Brzeskwinięwiczowi, kupcowi w Miejskiej Górze powiatu rawickiego, oraz — Wiesławowi Świnarskiemu, kupcowi w Poznaniu, za zasługi, położone w powstaniu wielkopolskim, oraz na polu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego; p. Józefowi Tessmerowi, kierownikowi holownika Tur w Gdyni, za zasługi, położone około rozwoju polskiej żeglugi handlowej;

po raz pierwszy

BRONZOWY KRZYŻ ZASŁUGI

p.p.: Ignacemu Kaczmarskiemu, robotnikowi, pracownikowi tramwajowemu w Poznaniu, — Stanisławowi Karpińskiemu, kowalowi w Poznaniu, — Melchiorowi Krzyżaniakowi, motorowemu kolei elektrycznej w Poznaniu, — Wincentemu Kubiańskiemu, zwrotnicznemu tramwajów miejskich w Poznaniu, — Wawrzyńcowi Marchewce, motorowemu tramwajów miejskich w Poznaniu, oraz — Marcinowi Mrówce, palaczowi w gazowni miejskiej w Poznaniu, wszystkim za zasługi na polu długoletniej pracy zawodowej; p.p.: Janowi Bachowi, kowalowi w Gdyni, — Bernardowi Bigusowi, szlachmistrzowi w Gdyni, — Augustynowi Detlałowi, pokładowemu na holowniku w Gdyni, — Antoniemu Śliwińskiemu, kierownikowi holownika w Gdyni, oraz Juljuszowi Zblewskiemu, poljerowi cieleśkiemu w Gdyni, wszystkim za zasługi około budowy portu w Gdyni;

p.p.: Marjanowi Janickiemu, tapicerowi w Poznaniu, za zasługi, położone w powstaniu wielkopolskim, oraz na polu przysposobienia wojskowego, — Wiktorowi Nydzie, rolnikowi w Róży powiatu nowotomyskiego, za zasługi na polu przysposobienia wojskowego, — Arturowi Pannwitzowi, robotnikowi rolnemu w Zalasewie powiatu poznańskiego, za wyratowanie lotnika z palącego się samolotu z narażeniem własnego życia.

Warszawa, dnia 20 lipca 1928 r.

Prezes Rady Ministrów:

(—) K. Bartel.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1928 r.,

zmieniające rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 3 czerwca 1927 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcyjarszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Robót Publicznych do kategorii funkcyjarszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania ich do grup uposażenia.

Na podstawie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 roku o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcyjarszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) zarządza się, co następuje:

§ 1. § 1 ustęp III punkt a) i d) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 3 czerwca 1927 r. w sprawie zaliczenia poszczególnych grup funkcyjarszów o specjalnych kwalifikacjach w dziale Ministerstwa Robót Publicznych do kategorii funkcyjarszów niższych, ustalenia ich tytułów, oraz zaszeregowania ich do grup uposażenia (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 494) otrzymuje brzmienie następujące:

a) Funkcyjarszów nadzorujących i kierujących bezpośrednio pogłębiarkami lub statkami:

Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
Kapitan pogłębiarki	XI— X
Kapitan statku	
Sternik	XII— XI
Zastępca sternika	XIII— XII
Pokładowy	XV—XIV—XIII

d) Funkcyjarszów obsługujących kotły parowe na pogłębiarkach lub statkach:

Stanowisko służbowe i tytuł do niego przywiązany	Grupa uposażenia
Starszy palacz	XIV—XIII—XII

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) K. Bartel.

Minister Skarbu:

(—) G. Czechowicz.

Minister Robót Publicznych:

(—) Moraczewski.

(Dz. U. R. P. z dnia 14 stycznia 1929 r., Nr. 2, poz. 19).

Ruch służbowy

W MINISTERSTWIE SPRAWIEDLIWOŚCI.

Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 17 stycznia 1929 r.

przeniósł w stan spoczynku

Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego Władysława Seydę,

oraz zamianował:

Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie Leona Supińskiego — Pierwszym Prezesem Sądu Najwyższego;

Wiceprezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie Feliksa Dutkiewicza — Prezesem tegoż Sądu Apelacyjnego;

Wiceprezesa Sądu Okręgowego w Warszawie Kazimierza Fleszyńskiego — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Warszawie;

Naczelnika Wydziału w Ministerstwie Sprawiedliwości Włodzimierza Jabłońskiego — Wiceprezesem Sądu Apelacyjnego w Krakowie;

Podprokuratora przy Sądzie Apelacyjnym w Wilnie Cezarego Szyszkę — Prezesem Sądu Okręgowego w Białymstoku.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Skarbu.

Wobec pojawienia się w numerze 13-tym „Robotnika” dnia 13 b. m. wiadomości, jakoby P. K. O. zwolniła z pracy wdowę po oficerze, poległym na froncie, na krótko przed upływem 10-ciu lat służby i nabyciem przez nią praw do emerytury, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że wiadomość ta nie odpowiada prawdzie, gdyż wśród zwolnionych w ubiegłym roku pracowniczek P. K. O., niema takiej osoby, do której możnaby odnieść treść tej notatki. Co się tyczy zwolnień ze służby w P. K. O., to dokonywane one były bądź ze względu na bliski stosunek rodzinny do innych pracowników (córki, żony), bądź też ze względu na niedostateczne kwalifikacje do pełnienia służby w P. K. O.

Z Ministerstwa Rolnictwa.

Dnia 17 b. m. w Ministerstwie Rolnictwa odbyła się pod przewodnictwem P. Ministra Rolnictwa, z udziałem Komisarza Rządu i prezydenta m. st. Warszawy — konferencja przedstawicieli Ministerstwa Rolnictwa oraz Komisarjatu Rządu i m. st. Warszawy w sprawie wprowadzenia w życie na obszarze m. st. Warszawy rozporządzenia P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa.

Z Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu komunikuje, że P. Minister Przemysłu i Handlu E. Kwiatkowski w czasie od 19 do 28-go b. m. nie będzie udzielał żadnych audiencji. Zapowiedziane w tym czasie audiencje zostają w związku z powyższym odwołane.

W dniu 17 b. m. P. Minister Przemysłu i Handlu E. Kwiatkowski w otoczeniu wyższych urzędników Ministerstwa, przyjął prowadzoną przez wojewodę pomorskiego Lamotę delegację miasta Gdyni w osobach pp.: delegata rządowego Bilka, zastępcy delegata E. Krzemieniewskiego, obywateli m. Gdyni: Grzegowskiego i Szponara oraz wykonawcę dyplomu art. malarza St. Moskwę, która wręczyła P. Ministrowi dyplom honorowego obywatela Gdyni.

P. Minister, dziękując, w krótkim przemówieniu podkreślił znaczenie Gdyni, jako jednego z najważniejszych odcinków walki o samodzielność gospodarczą Polski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej.

Na posiedzeniu 10-em Senatu, w sprawie ustawy o odroczeniu wejścia w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ustroju sądów powszechnych, P. Minister Sprawiedliwości Car wygłosił następujące przemówienie:

„Wysoki Senacie! Nie zamierałem zabierać głosu w tej debacie, ponieważ na podstawie wyników obrad w Komisji Prawniczej byłem przekonany, że żadna dyskusja tego rodzaju, jaka się dziś odbywa na plenum, nie będzie możliwa. Spotkał mi więc pod tym względem zawód. Ale ponieważ były pewne argumenty, które już i na Komisji starałem się odeprzeć, tu ponownie powtórzę i ponieważ wobec plenum jestem winien złożyć również wyjaśnienie, przeto uzasadniam w ten sposób, dlaczego głos tu zabieram.

Proszę Panów, mam przedewszystkiem wrażenie, że dyskusja potoczyła się w ramach szerszych, niż to było w tej chwili właściwe. Na Komisji była ta sprawa przygotowana w pewnym bez porównania węższym zakresie.

Właściwie mówiąc, wcale strona merytoryczna wniosku na komisji poruszona nie była. Do tego wniosku komisja przystąpiła niejako ze stanowiska incydentalnego, dlatego, że wytworzyła się w tej sprawie pewna konstytucyjna sytuacja tego rodzaju, jaka jeszcze nie ma precedensu w naszym życiu parlamentarnym. Po raz pierwszy się tak zdarzyło, że ustawa, która jest wymierzona przeciwko innej ustawie, której termin wejścia w życie jest oznaczony na pewną datę kalendarzową,

a która domaga się przesunięcia tej daty na dalszy termin, że ta ustawa odraczająca nie została załatwiona przed tym terminem. Nie chcę wchodzić w to, dlaczego tak się stało, jest to dla sprawy obojętne, a jednak pomimo to, o tej sprawie mówić będę, gdyż w przemówieniach niektórych Panów Senatorów wytworzyła się szczególna atmosfera dla tej sprawy.

Muszę zaznaczyć, że jeżeli ustawa, o której w tej chwili mówimy, a która powinna była być uchwalona przed 1 stycznia r. b., nie została uchwalona do tej daty, to w tem mego udziału jako przedstawiciela Rządu w najmniejszej mierze niema. Mogę się powołać na to, że na wszystkie posiedzenia, zarówno w komisji sejmowej, jak i na plenum, na które byłem zapraszany, przybywałem skrupulatnie, nie działałem żadnymi metodami, któreby były wymierzone przeciwko załatwieniu tej sprawy w terminie. Ale proszę Panów, jeżeli się o tej rzeczy tu mówiło, to ja stwierdzam tylko fakt, powstrzymując się w myśl wezwania, które wygłosił tutaj p. Wicemarszałek Senatu sen. Posner, że w jednej Izbie nie należy krytykować działalności Izby drugiej. Powstrzymując się od wyciągania konsekwencji, przytoczę Panom fakty. Prawo o ustroju sądów powszechnych zostało wydane pod datą 6 lutego, a ogłoszona pod datą 7 lutego. Od tego czasu mieliśmy pełną sesję wiosenną Sejmu. Podczas sesji wiosennej Sejmu mimo, iż sprawa miała termin zgóry zakreślony na dzień 1 stycznia, wyłoniono jedynie podkomisję, ale podkomisja się nawet nie ukonstytuowała. Potem, kiedy był Sejm odroczony i kiedy był ponownie zwołany na sesję jesienną, wtedy pozostało już tylko niespełna dwa miesiące do terminu krytycznego; mimo to jednak w pierwszym miesiącu prace Sejmu zupełnie nie były poświęcone temu zagadnieniu, dopiero pod koniec listopada, a więc mniej więcej na trzy tygodnie przed normalnym rozpoczęciem się ferii, przystąpiono do rozważania merytorycznego wielkiej ustawy, może jednej z największych, pod względem przynajmniej liczby artykułów, z tych ustaw, jakie do tej pory były w tych ciałach uchwalane. Zgłoszono szereg poprawek tak, że fizyczną niemożliwością było załatwić sprawę merytorycznie w krótkim terminie.

Nie jestem zdania, że dzieło, któregośmy dokonali z wielkim trudem w Ministerstwie, jest doskonałe. Proszę Panów, ja mogę nawet stwierdzić więcej. Biorąc bezpośredni udział w pracach ustawodawczych, wiem, że gdybym czytał po raz dziesiąty opracowywaną ustawę, to jeszcze znajdując w niej, we własnej swojej pracy, błędy, dopiero powiedziałem o wyszukaniu błędów w pracy cudzej, gdzie mogą być czasami nie błędy, ale rozbieżne koncepcje.

Otóż praca nad nowelizacją nie mogła być dokonana w tak krótkim czasie. Sejm nie mógł być tej pracy dokonany. Kiedy to się stało jasne, Sejm wystąpił z odmiennym projektem ustawy, z projektem, zmierzającym do tego, żeby wogóle wejście w życie ustawy odroczyć. Ten nowy projekt był zgłoszony przez Klub Narodowy w dniu 30 listopada roku zeszłego. Ostatnie posiedzenie Sejmu odbyło się 17 grudnia, a więc na 18 dni zgłoszony został do łaski marszałkowskiej projekt, który powinien był być załatwiony najpóźniej 18 grudnia. Zanim projekt przyjdzie na plenum, ma on jeszcze długą drogę do przebycia. Muszą się odbyć trzy czytania, projekt musi być złożony komisji — przecież na to wszystko trzeba czasu. Sejm nie mógł liczyć na to, że te wszystkie rzeczy będą załatwione w terminie, dlatego też mnie się wydaje, że ta robota nie była robotą o charakterze wyłącznie mającym na celu istotną zmianę w merytorycznej treści omawianego prawa. Mam przeświadczenie, że musiał być jeszcze jakiś inny moment, który pokierował, że tak powiem, taktycznymi pociągnięciami Sejmu, a który miał na względzie może poprostu osłabienie energii przy przeprowadzaniu w życie tej ustawy. Zdaje się, że to moje przypuszczenie w pewnej mierze dałoby się uzasadnić tym argumentem, który przytoczył tutaj p. sen. Głabiński.

Aczkolwiek te momenty z przemówienia p. sen. Głabińskiego dotyczą merytorycznej strony i aczkolwiek merytoryczna strona nie jest dziś przedmiotem rozważania, jednak ponieważ te argumenty są wielkiej wagi, ponieważ nie chciałem, aby opinia była źle poinformowana co do niektórych zamierzeń, jałkami kierował się ustawodawca, który opracował ustawę o sadach powszechnych, ponieważ to dotyczy najistotniejszych momentów, przeto Panowie pozwolą, że i tę sprawę również omówię.

P. sen. Głabiński powiedział, że ustawa, którą opracowaliśmy, jest sprzeczna z Konstytucją, w szczególności powiedział, że jest sprzeczna z art. 78 Konstytucji, artykułem, gwarantującym niezawisłość sądów.

Z tym argumentem istotnie spotykaliśmy się już niejednokrotnie, ale ten argument nie ma za sobą uzasadnienia. Art. 78 Konstytucji mówi o nieusuwalności, nieprzenaszalności sędziów, artykuł ten znalazł odpowiedni wyraz w takich samych artykułach naszego ustroju, gdzie te same konstytucyjne zasady są gwarantowane. Ale

treść art. 78 Konstytucji nie ogranicza się tylko do tego przepisu. Ten przepis, o którym w tej chwili mówiłem, jest zawarty w pierwszej części art. 78. Art. 78 ma jednak jeszcze część drugą i w tej drugiej części jest powiedziane, że właśnie wyżej wspomniane zasady nieusuwalności i nieprzenaszalności sędziów nie będą miały zastosowania w okresie organizacji sądów. Tak mówi Konstytucja.

Mysły stworzyli w naszym prawie ustrojowym odpowiednik i dla tej drugiej części przepisu konstytucyjnego. Cośmy w tym przepisie powiedzieli? Powiedzieliśmy, że wobec tego, iż my uważamy, że ustawa, którą opracowaliśmy, jest właśnie tą wielką organizacją sądów, przeto zasada, która była zresztą przez ustawodawcę konstytucyjnego przewidziana, zasada zawieszenia nieprzenaszalności i nieusuwalności sędziów, może być w danym wypadku zastosowana. Ale, proszę Panów, tutaj była poruszona kwestia przez sen. Głabińskiego, że właściwie reorganizacji niema, że się nie ziszcil ten warunek konstytucyjny, który pozwala w pewnym wypadku zawieszać nieusuwalność i nieprzenaszalność sędziów. Mówione było to na podstawie zresztą tylko rzuczonego luźnie zdania, zresztą bardzo obrazowego, p. senatora referenta, że się szyldy przemalowało, jak gdyby cała reorganizacja sądownictwa nie była niczem więcej, jak tylko przemalowaniem szyldów. Proszę Panów, szyldy musiały być przemalowane, bo nazwę sądy otrzymały odmienną, ale to jest jedna z najdrobniejszych spraw, które są objęte tym ustrojem. Proszę Panów, ja nie chciałbym nużyć uwagi Panów szczegółami i dlatego też nie będę wchodził w szczegóły, gdzie i co się zmienia, ale ja dam Panom może ogólniejszy sposób przyjrzenia do przeświadczenia, że się wiele rzeczy zmienia. Mieliśmy do czynienia z trzema zaborami, w każdym inny ustawodawca opracowywał ustawy o ustroju swoich własnych sądów, przeciw powodowały nimi odmiennie racje stanu, odmiennie nie tylko pomiędzy sobą, ale też najzupełniej odmiennie i wrogie wobec naszej polskiej racji stanu.

Jeżeli idzie o szczegóły, to mógłbym setkami przytoczyć, powiadam, setkami te różnice, które zachodzą w poszczególnych dziedzinach pomiędzy dotychczasowym ustrojem, a ustrojem nowym. Gdyby nie było tych różnic, to nie wiem dlaczego byłaby ta dyskusja, dlatego byłoby to nowelizacja i dlatego byłoby tyle obaw. Widocznie, że jest coś w tej nowej ustawie, skoro się o niej dużo mówi i skoro jest ona przedmiotem gorących debat w obu ciałach ustawodawczych.

Mówi się dalej — p. Wicemarszałek Posner wspominał o tem, że jeżeli się przetrze robotę ustawodawczą robi i jeżeli jest zakrojona na szerszą miarę, to należy pozostawić dłuższe vacatio legis, aby nowe prawo mogło przeniknąć do świadomości narodu. Całkowicie podzielałem ten pogląd i jestem zdania, że nie należy się zbytnio spieszyć. Ale proszę Panów, ustawa o ustroju sądownictwa powszechnego jest dziełem lat w opracowaniu, dziewięć lat. Od daty ogłoszenia do daty wejścia w życie pozostawiony był termin roczny. Wydaje mi się, że dość było tego rocznego terminu, zwłaszcza wobec prac, które podjęło Ministerstwo Sprawiedliwości, prac przygotowawczych. Nie mówię, jak inne szczęśliwe narody, Panie Marszałku, pozostawiać cztery do pięciu lat vacationis legis, bo gdybyśmy z unifikacją ustawodawstwa szli w tem tempie — to wielki musiałaby upłynąć.

My musimy w bardzo pospieszny sposób dokonać unifikacji. Ustawa więc weszła w życie. P. Wicemarszałek Senatu Posner powiada, że gdyby on był na miejscu Ministra Sprawiedliwości, toby nie spieszył się z wprowadzeniem jej w życie. (Senator Posner przerywa). Ja tegożem zrobić nie mógł, dlatego, że w prawie ustrojowym jest oznaczony termin wejścia w życie. Ten termin jest władny zmienić tylko ustawodawca. Ja sędzę, że Panowie mieliby podstawę do zrobienia mi bardzo poważnych zarzutów, gdybym chciał ingerować w te funkcje, które mi nie są właściwe. Ja nie byłbym władny ani wprowadzić tej ustawy, ani powstrzymać wejścia jej w życie, gdyż ona weszła w życie automatycznie. Ja nie mówiłem sędziom, którzy 1 stycznia zasiedli jako sędziowie nowego ustroju i którzy wydawali wyroki według nowego ustroju, że oni mają na podstawie tego nowego ustroju wydawać wyroki. My prawnicy wiemy, że mamy czerpać informacje w Dzienniku Ustaw i że w Dzienniku Ustaw jest tylko jeden termin wejścia w życie obecnej ustawy. Mysły nie potrzebowali się porozumiewać. Ja nie wydawałem żadnych okólników, zapewniających wejście w życie tej ustawy. To się stało automatycznie. Na podstawie tej ustawy już się stał szereg faktów dokonanych, z którymi ja nie wiem, co bym zrobił, gdyby się miało powstrzymać działanie tej ustawy.

Szereg wyroków — są już setki, a nawet tysiące na całym obszarze Państwa Polskiego — zostało już wydanych na podstawie tej władzy jurysdykcyjnej, którą sędziowie nasi czerpią od 1 stycznia już nie w źródłach poprzednich, lecz w źródle obecnej ustawy. Proszę Panów, tyle,

nie wyczerpując oczywiście materiału, który jest niesłychanie obszerny, tyle powiem co do strony merytorycznej. Ale, jak zaznaczyłem na początku sprawa się właściwie dzisiaj toczy incydentalnie; nie jest ona przygotowana na Komisji i nie była Panom referowana, jako sprawa merytoryczna. Incydentalność tej kwestii polega na tem, że wytworzyła się pewna nowa, niespotykana dotąd sytuacja, nieznaną dotąd precedens konstytucyjny. My musimy przedewszystkiem tą kwestję załatwić, tę kwestję musimy usunąć. Na posiedzeniu Komisji były rzucone głosy, ażeby nie dolewać oliwy do ognia, ponieważ sprawa jest dyskutowana w dużym zaognieniu, ażeby szukać takiego rozwiązania, któreby nie stworzyło nowych konfliktów. Mówiło się wtedy, że gdyby Panowie odrzucili tę ustawę a limine, co, jak przyznawali wszyscy, byłoby jedynie słusznym rozwiązaniem, to możeby Sejm odczuł to w sposób nieprzyjemny. Dlatego starano się znaleźć wyjście kompromisowe. Ale nie wiem, czy ci panowie, którzy są tak pojednawczo usposobieni, wola, ażeby ten konflikt rozstrzygnięty był na innym terenie.

Panowie wiedza, jaką drogą konstytucyjną ustawa przechodzi. Ustawa przechodzi przez ciało ustawodawcze. Ale istnieje także art. 44 Konstytucji, który mówi o tem, że Prezydent Rzeczypospolitej podpisuje, a Ministrowie odpowiedzialni kontrasygnują ustawę. Jakże jest znaczenie tego przepisu art. 44, to jest sporne w literaturze prawniczej. Nie chcę tej rzeczy wyczerpywać, ale tylko powiem jedno, że art. 44 ma to znaczenie przynajmniej, że Prezydent Rzeczypospolitej przez swój podpis stwierdza, iż ustawa przeszła przepisana drogą konstytucyjną. Ja sądzę, że nie będę również w niezgodzie z Panami, jeżeli powiem, że ten podpis ma znaczenie również to, że jeżeli się wytworzyła taka sytuacja, która by się uznawała jako absurd, a wszak mogą się wytworzyć sytuacje absurda, sytuacje nie wytworzone przez ludzi, ale wytworzone obiektywnie, poprostu wskutek biegu czasu, to Prezydent Rzeczypospolitej nie mógłby stwierdzić, że ustawa tego rodzaju jest przepisem, który by się zalecał do wykonania.

Jeżeli Panowie nie uważają za możliwe zlikwidowania tej rzeczy wewnątrz, to w takim razie może dalsza procedura konstytucyjna nastroczyłaby poważniejszy jakiś powód do konfliktu, ale wówczas już na innej płaszczyźnie. Nie wiem, czy toby odpowiadało tym zamierzeniom pojednawczym, o których mówił p. Wicemarszałek Posner.

P. s. Perzyński postawił wniosek, który niczego dzisiaj nie przesądza, wniosek, który wobec tej sytuacji, jaka się wytworzyła, wobec tej rozbieżności poglądów na tę sprawę, wobec tego, że pp. senatorowie dopiero dwa dni temu mieli możliwość po raz pierwszy zapoznania się z tą rzeczą na komisji senackiej—daje Panom możliwość gruntowniejszego rozważenia sprawy, rezerwując sobie dłuższy termin. Sądzę, że może nie zdarzył się dotąd wypadek równie jaskrawy i że wobec tego należałoby skorzystać z tych uprawnień, które przysługują Senatowi. Zwłaszcza sądzę, że p. s. Głabiński, który dał wyraz tu poglądom, iż jest zwolennikiem rozszerzenia uprawnień Senatu, — niezrozumiałą byłoby dla mnie rzeczą, gdyby nie zechciał w tym wypadku skorzystać z tego uprawnienia Senatu. P. s. Perzyński dał perspektywę, w jaki sposób można byłoby wykorzystać ten termin. To nie znaczy, że Panowie mielibyście konieczność tą drogą pójść, on wskazał tylko jedną z dróg, która sama przez się uzasadnia potrzebę takiego postawienia sprawy. I dlatego też mnie się zdaje, że gdybym miał należycie i konsekwentnie rozwinąć myśl p. s. Posnera, który chciał szukać drogi do pojednawczego załatwienia sprawy, to właśnie obrałbym wniosek p. s. referenta, który przedstawił opinię większości Komisji.

P. s. Posner zgłosił swój własny wniosek i powiada, że w pierwszej części tego wniosku jest zgodny z memi intencjami. Przedewszystkiem, Panie Senatorze, muszę zaznaczyć, że moje intencje są zgodne z ustawą. Pan Senator proponuje w pierwszej części swego wniosku również rzecz, która jest zgodna z ustawą. (S. Posner: To samo przez się jest rozumie). Jest wielostronna zgoda pod tym względem, ale już druga część tego wniosku jest całkowicie, w moim rozumieniu, nie do przyjęcia. Ja pozwoliłem sobie zaznaczyć na posiedzeniu komisji, mając wielki respekt i uznanie dla p. s. Posnera oraz dla jego głębokiej wiedzy prawniczej, pozwoliłem sobie powiedzieć mimo to, że uważam wniosek p. Posnera za niekonstytucyjny. Jest on niekonstytucyjny wobec art. 10 Konstytucji. Wnioski wolno Panom zmieniać, to jest prawo Panom zastrzeżone, ale w jakim zakresie mogą Panowie zmieniać wnioski? Czy Panowie mogą wnioski zmienić w sposób nieograniczony, rozszerzać, objąć nimi odrębne materje? Nie. Zmiany Panów mogą być dokonane tylko w ramach materji, która była przedmiotem pierwotnego wniosku, a poza temi ramami już inicjatywa ustawodawcza Senatowi nie służy. Otóż ja uważam, że wniosek p. Posnera może być możliwy do traktowania konstytucyjnego, gdyż

by się pojawił na terenie Sejmu, bo Senat tej inicjatywy ustawodawczej nie posiada. Ale ponieważ inicjatywa ustawodawcza w tym względzie na terenie Sejmu nie była zgłoszona, przeto mnie się zdaje, że tutaj z inicjatywą ustawodawczą nie można przychodzić i to właśnie zarzuciłbym głównie wnioskowi p. s. Posnera.

Nie chcę już mówić o tem, że ten wniosek zawiera i pewną sprzeczność logiczną, dlatego, że skoro p. s. Posner stoi na stanowisku, że mamy za sobą już dzień 1 stycznia, w którym to dniu ustawa weszła w życie, a więc fakt jej obowiązywania od tej daty, przeto obowiązując w całości, obowiązuje i w poszczególnych przepisach.

Ale, proszę Panów, ja jeszcze na jedną rzecz pozwolę sobie zwrócić uwagę właśnie w związku z wnioskiem p. s. Posnera i chcę podkreślić, jak niebezpiecznym jest zgłaszać wnioski, które nie zostały jeszcze przedyskutowane, omówione, przemyślane. P. s. Posner proponuje, ażeby uznając, że ta ustawa obowiązuje nadal, powstrzymać tylko wykonanie pewnych artykułów i wśród tych artykułów p. s. Posner wymienia artykuł, który mówi o prawie mianowania sędziów. Z chwilą wejścia w życie nowej ustawy przestały obowiązywać ustawy dawne. Nie byłoby więc żadnej podstawy do nominacji. Sądownictwo mogłoby tylko swoje kadry szczerpie uszczuplać w dalszym ciągu. Musiałby powstać luki, musiałyby powstać zaległości, a zapewnić tych luk nie mógłby Minister, bo właśnie niewykonywanie tych przepisów domaga się p. s. Posner. Jeżeli te przepisy nie będą wykonane, to Minister nie ma prawa nominacji.

Nie chcę omawiać innych artykułów, ale sądzę, że ten jeden właśnie chyba zupełnie wystarczy.

Otóż z tych wszystkich względów dołączam zdanie moje do opinii większości sejmowej Komisji Prawniczej i proszę Panów o przyjęcie odpowiedniego wniosku. (Okłaski na ławach B. B. W. z R.).

„Firlej” I em. i Zjedn. Fabr. Port. Cem. „Firlej” II-III em. 55,00. Tow. Fabr. Port. Cem. „Laz” 7,25. Warsz. Tow. Kop. Węgla i Zakł. Hutn. 99,75. Przem. M. Z. „Lilpop, Rau i Loewenstein” 38,00. Wielk. Piec. i Zakł. Ostrowieckich I-II em. seria b 92,00—92,50—92,00. Tow. Fabr. Machin. i Odlew. K. Rudzki i S-ka 44,00. Starachowickie Zakł. Górnicze 39,00—39,25—38,75. Zakł. Przędz. Baw. Tk. „Zawiercie” 16,00. Zjednoczone Browary Warszawskie p. I. Haberbusch i Schiele 235,00.

1) Zgodnie z ustawą monetarną w/g rozporządzenia Prezydenta Rzpl., załączonego do rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 23/IV—1924 r. (Dz. Ust. Nr. 37 poz. 401 z 1924 r.).

2) oznacza, że spółka akcyjna posiada akcje uprzywilejowane, nie dopuszczone do obrotów giełdowych.

URZĘDOWA CEDUŁA
Giełdy Zbożowo-Towarowej w Warszawie
z dnia 17 stycznia 1929 r.

Nazwa i pochodzenie towaru	Kursa ustalone na podstawie	
	cen giełdowych	cen rynkowych
Zyto	34,50	34,75
Pszenica	45,50	46,00
Jęczmień browarny	34,50	35,00
Jęczmień na kaszę	32,00	32,50
Owies jednolity	33,50	34,00
Otręby żytnie	25,00	25,25
Otręby pszenne średnie	26,50	27,00
Otręby pszenne grube	27,50	28,00
Mąka pszenna (65%)	70,00	73,00
Mąka żytnia 70%	49,00	50,00
Kuchy miane	49,00	50,00
Kuchy rzepakowe	39,00	40,00
Rzepak	87,00	89,00

Obroty zwiększone. Usposobienie spokojne.
U w a g a. Ceny rozumieją się za 100 kilogramów parytet wagon Warszawa.

Publikacje urzędowe.

STATUT
ZAKŁADU UBEZPIECZEN PRACOWNIKÓW
UMYSŁOWYCH W POZNANIU.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1.
Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu wykonywa na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego ubezpieczenie pracowników umysłowych na wypadek braku pracy, niezdolności do wykonywania zawodu, na starość i na wypadek śmierci.

Podstawy prawne i warunki ubezpieczenia wykonywanego przez Zakład unormowane są przez rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), obowiązujące rozporządzenia wykonawcze, niniejszy statut i prawomocnie powzięte i ogłoszone uchwały władz Zakładu.

Zamiast nazwy „Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu” używa się w tym statucie w skróceniu nazwy: „Zakład”.

Artykuły, powołane w niniejszym statucie bez bliższego określenia, oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911), paragrafy zaś (§) — przepisy niniejszego statutu.

§ 2.

Zakład jest osobą prawną, może we własnym imieniu nabywać prawa i zaciągać zobowiązania, pozywać przed sąd i być pozywanym.

Za zobowiązania odpowiada Zakład swoim majątkiem.

Siedzibą Zakładu jest m. Poznań.

§ 3.

Wszelkie pisma i dokumenty, na których opiera się zobowiązania Zakładu lub mocą których pozbywa się on praw, jak również wszelkie pisma, wystosowane do władz, podpisuje imieniem Zakładu własnoręcznie prezesem względnie wiceprezesem Zakładu wspólnie z dyrektorem względnie z jego zastępcą. Podpisywanie akt i dokumentów w sprawach, zastrzeżonych do kompetencji koleżeńskich władz i organów Zakładu, może nastąpić tylko z powołaniem się na odnośne uchwały tych władz i organów.

Wszelkie inne pisma podpisuje własnoręcznie dyrektor względnie jego zastępca.

Specjalna instrukcja, wydana przez Zarząd, może dopuścić podpisywanie bieżącej korespondencji, niestanowiącej aktów prawnych i zobowiązań, za pomocą gryfu lub też przez innych upoważnionych do tego urzędników Zakładu.

Nakazy wypłaty dla kasy, potwierdzenie odbioru przesyłek i pieniądze, czeki Pocztowej Ka-

CEDUŁA URZĘDOWA
Giełdy Pieniężnej w Warszawie

Nr. 14
z dnia 17 stycznia 1929 r.

Notowania w złotych.
W a l u t y.

a) Bilety bankowe.

Belgi belgijskie —, Dinary jugosłowiańskie —, Dolary Stanów Zjednoczonych —, Dolary kanadyjskie —, Floreny holenderskie —, Franki francuskie 34,87—34,96—34,78. Franki szwajcarskie —, Funtys angielskie —, Funtys tureckie —, Jeny japońskie —, Korony czesko-słowackie —, Korony duńskie —, Korony norweskie —, Korony szwedzkie —, Lei rumuńskie —, Liry włoskie —, Laty litewskie —, Marki estońskie —, Marki fińskie —, Pengo węgierskie —, Pesety hiszpańskie —, Szylingi austriackie —.

b) Czeki i wpłaty.

Belgia 123,93—124,24—123,62. Holandia 357,55—358,45—356,65. Londyn 43,25—43,36—43,14. New-York 8,90—8,92—8,88. Paryż 34,86—34,95—34,77. Praga 26,38—26,45—26,32. Szwajcaria 171,50—171,93—171,07. Wiedeń 125,33—125,64—125,02. Włochy 46,67—46,79—46,55.

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.

Papiery procentowe.

Papiery procentowe w złotych w zlocie.

w procentach nominalu
7% L. Z. Państwowego Banku Rolnego 83,00.
8% L. Z. Państw. Banku Rolnego 94,00.
7% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego 83,00.
7% Obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego 83,00.
8% L. Z. Banku Gospodarstwa Krajowego¹⁾ 94,00.
8% Oblig. Banku Gosp. Krajowego¹⁾ 94,00.

Papiery procentowe państwowe.

5% Państwowa Pożyczka Konwers. 67,00.
5% Konwers. Pożyczka Kolei, 1926 r. 60,00.
10% Pożyczka Kolejowa 102,50.

w złotych

4% Prem. Poż. Inwestycyjna 112,00—111,75.
5% Pożyczka Premjowa ser. II 1926 r. 103,25—103,00.

Listy Zastawne.

4% Tow. Kred. Ziemińskiego 42,00.
4 1/2% Tow. Kred. Ziemińskiego 49,00—48,90.
5% Tow. Kredyt. m. Warszawy 54,00—53,75.
8% Tow. Kred. m. Warszawy 70,25—70,00.
8% Tow. Kred. m. Kalisza 61,25.
8% Tow. Kredyt. m. Łodzi 65,00—64,75.
8% Tow. Kred. m. Piotrkowa 62,00.
10% Tow. Kred. m. Radomia 74,50.

Akcje notowane w złotych za 1 akcję.

Bank Dyskontowy Warszawski 139,00. Bank Handlowy w Warszawie XIII-XIV em. 120,00. Bank Polski 189,00—188,50—189,00. Bank Zachodni 97,00. „Siła i Światło” II em. 103,00—110,00. Lub. Fabr. Port. Cem.

sy Oszczędności i bankowe będą podpisywane przez dwie osoby w sposób, przewidziany w instrukcji, wydanej przez Zarząd z tem, że podpis dyrektora względnie jego zastępcy jest na wszystkich czekach i nakazach wypłaty konieczny. Zarząd określa kwotę, powyżej której czeki winny być podpisywane przez prezesa lub wiceprezesa.

Wymienione wyżej osoby podpisują pod pieczęcią Zakładu, która zawiera napis: „Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu”. Obok podpisu podane będzie zajmowane stanowisko w Zakładzie oraz w sposób czytelny imię i nazwisko podpisującego.

Obowiązkiem Zakładu z mocą prawną skuteczną się przez jednorazowe umieszczenie ich w organach urzędów wojewódzkich — województw, objętych obszarem działania Zakładu. Zarząd może uchwalić ogłaszanie obwieszczeń Zakładu także w jednym lub więcej z piśmie codziennych, wychodzących na obszarze działania Zakładu, oraz w pismach periodycznych, a w pierwszym rzędzie w organach związków zawodowych pracowników umysłowych.

II. Władze Zakładu.

§ 4.

Władzami Zakładu są:

1. Rada,
2. Zarząd,
3. Komisja Rewizyjna i
4. Komisja Rentowa.

Zarząd wyłania ściślejsze organa wykonawcze, które są:

- 1) Komisja Administracyjna i
- 2) Komisja Zasiłkowa.

Członkowie władz i organów Zakładu otrzymują za udział w posiedzeniach oraz za prace na zlecenie władz i organów Zakładu wykonywane diety oraz zwrot kosztów podróży i poniesionych wydatków (§ 16 p. 7).

Od udziału w posiedzeniach władz i organów Zakładu wyłączeni są poszczególni ich członkowie, gdy rozstrzygane mają być sprawy, w których zainteresowany jest sam członek lub osoba, pozostająca z nim w związku małżeńskim, w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii wstępnej lub zstępnej, albo w stosunku pokrewieństwa w linii bocznej, zachodzącego pomiędzy dziećmi rodzeństwa, względnie bliźszego, bądź powinowactwa w takim samym stopniu, bądź wreszcie w stosunku przyspasiających, opiekunów lub wychowawców albo przysposobionych, pupilów lub wychowanków.

§ 5.

Członkowie władz i organów Zakładu pozostają w czasie wykonywania obowiązków urzędowych pod ochroną prawa w tej mierze, jak urzędnicy państwowi.

Członkowie władz i organów Zakładu obowiązani są do przestrzegania tajemnicy co do faktów, dotyczących ubezpieczonych oraz pracodawców, o których powzięli wiadomość przy wykonywaniu obowiązków urzędowych (art. 139).

Odnosnie do chorych, obowiązani są do przestrzegania tajemnicy lekarskiej narówni z lekarzami.

A. Rada.

§ 6.

Rada Zakładu składa się prócz prezesa i wiceprezesa Zakładu z przedstawicieli ubezpieczonych lub korzystających ze świadczeń pracowników umysłowych i z przedstawicieli pracodawców, wybieranych oddzielnie przez pracowników i przez pracodawców, przyczem na dwóch przedstawicieli pracowników przynajmniej jeden przedstawiciel pracodawców.

Równocześnie z wyborem członków Rady wybiera się ich zastępców w podwójnej liczbie.

Członków Rady i ich zastępców wybiera się na okres sześcioletni, licząc od dnia ukonstytuowania się Rady, w wyborach, opartych na zasadzie proporcjonalności, przeprowadzonych na podstawie regulaminu wyborczego, wydanego przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Przeprowadzenie wyborów — z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 96 ust. ost. i art. 144 ust. ost. — zarządza prezes względnie w jego zastępstwie wiceprezes Zakładu. Przeprowadzenie wyborów ma być dokonane przed upływem okresu, przewidzianego w ustępie poprzednim.

Wyniki wyborów ogłasza w sposób, przewidziany w § 3, osoba, która je zarządziła.

Po wygaśnięciu mandatów członkowie Rady i wybranych przez Radę władz i organów pełnią nadal swe obowiązki, aż do ukonstytuowania się nowo-wybranej Rady i wybranych przez nią władz i organów.

§ 7.

Liczbę członków Rady (oprócz prezesa i wiceprezesa Zakładu) oznacza przed rozpianiem wyborów Zarząd Zakładu w stosunku do ilości ubezpieczonych i korzystających ze świadczeń

członków Zakładu w ten sposób, że na każde pełne dwa tysiące pięćset ubezpieczonych i korzystających ze świadczeń pracowników przypada trzech członków Rady, ogółem jednak nie więcej, jak czterdziestu pięciu członków.

§ 8.

Mandaty członków Rady gasną:

- 1) przez śmierć członka,
- 2) przez zerwanie się,
- 3) przez utratę mandatu (art. 97).

a) w grupie ubezpieczonych, o ile ustaje jego obowiązek ubezpieczenia w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911, o ile zaniedba dobrowolnego kontynuowania ubezpieczenia albo, jeżeli chodzi o pracownika, korzystającego ze świadczeń, straci do nich prawo względnie nastąpi (w stosunku do niego) ich wstrzymanie,

b) w grupie pracodawców, o ile zaprzestanie zatrudniać obowiązkowo ubezpieczonych w myśl powołanego pod a) rozporządzenia,

c) w obu grupach, o ile zajdą okoliczności, pozbawiające biernego prawa wyborczego, a ponadto z powodu trzykrotnej nieusprawiedliwionej nieobecności na posiedzeniach,

4) przez pozabawienie mandatu (art. 98):

a) w razie stwierdzonego nadużycia swego stanowiska dla celów osobistych,

b) w razie stwierdzonego rozmyslnego działania na niekorzyść Zakładu.

O utracie mandatu (p. 3) orzeka Rada na wniosek prezesa Zakładu.

§ 9.

W razie wygaśnięcia mandatu członka Rady przed upływem sześcioletniego okresu urzędowania, a także w razie mianowania członka Rady prezesem lub wiceprezesem Zakładu, powołuje prezes na jego miejsce, na pozostały jeszcze okres urzędowania, zastępcę, który na liście, z której wybrany był ustępujący członek, jest na najbliższym miejscu.

Gdyby w ciągu okresu urzędowania wygasły mandaty wszystkich zastępców jednej z grup, należy dokonać nowych wyborów zastępców odnośnej grupy w pełnej liczbie.

§ 10.

Rada Zakładu zbiera się w miejscu siedziby Zakładu na posiedzenia zwyczajne, które zwołuje prezes względnie w jego zastępstwie wiceprezes Zakładu 2 razy w ciągu roku, a to najpóźniej przed 31 marca i przed 15-ym października każdego roku.

Posiedzenia nadzwyczajne Rady zwołuje prezes względnie w jego zastępstwie wiceprezes:

- 1) na pisemne żądanie 1/3 członków Rady,
- 2) wskutek uchwały Zarządu lub Rady,
- 3) na pisemne żądanie Komisji Rentowej,
- 4) na żądanie władzy nadzorczej,
- 5) z własnej inicjatywy, o ile zachodzi konieczna tego potrzeba.

W wypadkach 1 — 4 obowiązany jest prezes zwołać posiedzenie nadzwyczajne, o ile możliwości, na dzień w uchwale lub żądaniu oznaczony, nie później jednak, niż w ciągu 4-ech tygodni, licząc od dnia doręczenia uchwały lub żądania prezesowi względnie zastępującemu go wiceprezesowi.

§ 11.

Zwołanie każdego zwyczajnego posiedzenia Rady winno nastąpić co najmniej na cztery tygodnie, każdego zaś nadzwyczajnego posiedzenia Rady — co najmniej na osiem dni przed odbyciem przez zawiadomienie wszystkich członków listami poleconymi.

Dla obliczenia terminu czterotygodniowego względnie osmiodniowego miarodajna jest data stempla pocztowego.

Zawiadomienie takie przesłane będzie również państwowej władzy nadzorczej.

W zawiadomieniu winny być podane: czas, lokal zebrania i porządek obrad, ustalone przez prezesa, postanowienia statutowe o warunkach prawomocności uchwał; zamierzone zmiany statutu należy zapowiedzieć z podaniem ich istotnej treści.

Jeżeli jacyś przyczyny, uniemożliwiające członkowi Rady wzięcie udziału w posiedzeniu, winien on zawiadomić o tem niezwłocznie Prezesa, który, o ile zawiadomienie to nastąpiło najpóźniej na 4 dni przed terminem posiedzenia, winien wezwać w sposób, wyżej określony, do wzięcia udziału w posiedzeniu pierwszego zastępcę danego członka Rady. W podobny sposób należy wezwać następnego zastępcę, jeżeli poprzedni w czasie zakomunikuje o niemożności wzięcia udziału w posiedzeniu.

§ 12.

Wnioski członków wówczas tylko będą objęte porządkiem obrad danego posiedzenia, jeżeli zgłoszono je prezesowi na piśmie najpóźniej na 7 dni przed odbyciem posiedzenia. Zgłoszone w ten sposób wnioski prezes komunikuje niezwłocznie członkom Rady i państwowej władzy nadzorczej, oraz przedstawia Zarządowi do ewentualnego zajęcia stanowiska.

Wnioski zgłoszone na posiedzeniu, mogą być wzięte pod obrady, o ile Rada uchwali ich na głos.

Wnioski, wymienione w ust. 2 niniejszego paragrafu, nie mogą dotyczyć zmian statutu.

Dla obliczenia terminu miarodajna jest data stempla pocztowego.

§ 13.

Na posiedzeniu Rady przewodniczy prezes lub w jego zastępstwie wiceprezes Zakładu.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność prezesa względnie wiceprezesa Zakładu i co najmniej połowy statutowej liczby członków Rady, względnie ich zastępców.

§ 14.

Uchwały Rady zapadają zwykłą większością głosów obecnych członków, z wyjątkiem uchwał, dotyczących zmian statutu, do których ważności wymagana jest większość 2/3 głosów obecnych członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów; jeśli przy równości głosów przewodniczący wstrzymuje się od głosowania, wnioski upadają.

W głosowaniu nad wnioskiem w sprawie udzielenia absolutorjum Zarządowi za ubiegły okres sprawozdawczy nie biorą udziału członkowie Zarządu.

Dyrektor Zakładu i delegowani przezeń urzędnicy biorą udział w posiedzeniach z głosem doradczym.

Wybory, których dokonać ma Rada, odbywają się oddzielnie w grupie pracowników i w grupie pracodawców w głosowaniu tajnym zwykłą większością oddanych głosów.

Szczegółowe przepisy wyborcze określi regulamin wyborczy, wydany na podstawie art. 93, ust. 3.

§ 15.

Z przebiegu każdego posiedzenia Rady spisuje się protokół, który zawierać powinien listę obecnych, porządek obrad, stwierdzenie prawidłowego zwołania posiedzenia, zdolności do powzięcia uchwał, zapadłe uchwały i wynik przeprowadzonych wyborów oraz treściwy, lecz dokładny, przebieg obrad. Protokół podpisuje przewodniczący, dwóch członków, po jednym z każdej grupy, wybranych każdorazowo przez Radę, dyrektor względnie jego zastępca i protokolant.

Odpis protokołu, podpisywany przez przewodniczącego, dyrektora względnie jego zastępcę oraz protokolanta, należy przedłożyć państwowej władzy nadzorczej w ciągu 14 dni po odbyciu posiedzenia z zastrzeżeniem dodatkowego zakomunikowania ewentualnych późniejszych zmian, wprowadzonych przy weryfikacji protokołu; odpis protokołu należy wydać każdemu członkowi Rady.

Treść uchwał Rady, dotyczących udzielenia absolutorjum Zarządowi za ubiegły okres sprawozdawczy, wyniku wyborów członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Komisji Rentowej, przedstawicieli Zakładu w Zarządzie Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, oraz ławników specjalnych organów orzeczniczych, powołanych w myśl art. 130 specjalną ustawą, i zmian statutu, ma być ogłaszana w sposób, przewidziany w § 3-im.

Uchwały w sprawie zmian statutu mają być ponadto ogłaszane w „Monitorze Polskim”, o czym Zakład umieści wzmianki w poczynnych dziennikach miejscowych.

§ 16.

Do zakresu działania Rady Zakładu należą następujące sprawy:

- 1) wybór 4-ech kandydatów na prezesa i wiceprezesa Zakładu (§ 20),
- 2) wybór członków Zarządu, Komisji Rewizyjnej, Komisji Rentowej, przedstawicieli Zakładu w Zarządzie Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, ławników specjalnych organów, przewidzianych w art. 130, oraz zastępców członków tych władz lub organów,
- 3) uchwalenie preliminarza budżetowego (§ 17),
- 4) rozpatrywanie rocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych (§ 18), oraz udzielenie absolutorjum Zarządowi.
- 5) uchwalenie statutu Zakładu i ewentualnych jego zmian,
- 6) nabywanie, obciążanie i zbywanie nieruchomości oraz uchwalenie ogólnych wytycznych, dotyczących lokaty funduszy (§ 19),
- 7) ustalanie wysokości diet względnie ryczałtu dla członków władz i organów Zakładu oraz prezesa i wiceprezesa Zakładu,
- 8) decydowanie o utracie mandatu członka Rady w wypadkach podanych w § 8 p. 3,
- 9) wybór weryfikatorów protokołu posiedzenia Rady.

Uchwały, wymienione w punktach 3, 5 i 7, wymagają zatwierdzenia zgodnie z postanowieniami art. 76 ust. 1, art. 96 ust. 7 i art. 115 ust. ost.

§ 17.

Preliminarz budżetowy na rok następnego winien być uchwalony przed 15-ym października

każdego roku, przed końcem zaś października przedstawiony państwowej władzy nadzorczej do zatwierdzenia.

Preliminarz budżetowy winien być sporządzony oddzielnie dla działu ubezpieczenia na wypadek braku pracy i dla działu emerytalnego.

Koszty administracyjne, osobowe i rzeczowe preliminowane mają być oddzielnie dla obu działów. Koszty dla obu działów wspólne mają być preliminowane w każdym z działów w odpowiedniej części. Część składki na rzecz Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, którą pokryć ma dział ubezpieczenia na wypadek braku pracy, określi statut Związku.

§ 18.

Rada winna rozpatrzyć zamknięcie rachunkowe i sprawozdanie roczne za rok ubiegły przed 31 marca każdego roku.

Zamknięcia rachunkowe mają być sporządzone oddzielnie dla obu działów ubezpieczenia.

Sprawozdania roczne mają być wydane drukiem i rozsyłane członkom i zastępcom członków Rady najpóźniej na 10 dni przed posiedzeniem.

§ 19.

Uchwalone przez Radę wytyczne, dotyczące lokowania funduszy, winny zawierać postanowienia, dotyczące lokaty funduszy działu ubezpieczenia na wypadek braku pracy w sposób, umożliwiający łatwe ich uruchomienie, oraz postanowienia, dotyczące sposobu oceniania wartości nieruchomości, które mają być obciążone pożyczkami hipotecznymi.

§ 20.

Prezesa i wiceprezesa Zakładu mianuje na okres 6-cioletni Minister Pracy i Opieki Społecznej z pośród 4-ch kandydatów, przedstawionych przez Radę.

Kandydatów na prezesa i wiceprezesa Zakładu wybiera Rada zwykłą większością głosów z pośród osób, mających bierne prawo wyborcze do Rady, zamieszkujących w miejscu siedziby Zakładu, przyczem dwaj kandydaci mają być wybrani z grupy pracowników, dwaj zaś z grupy pracodawców.

W razie śmierci, wrzeczenia się lub zwolnienia z urzędu prezesa lub wiceprezesa Zakładu, wybiera Rada dwóch kandydatów, należących do tej grupy, której członek ostatnio opróżnione stanowisko zajmował. Mianowanie w tych wypadkach obowiązuje na pozostały jeszcze okres urzędowania.

Prezesowi i wiceprezesowi może być przyznane ryczałtowe miesięczne wynagrodzenie za czas, poświęcony dla Zakładu (§ 16 p. 7).

§ 21.

Prezes lub w jego zastępstwie wiceprezes Zakładu reprezentują Zakład nazwanątrz wobec władz i osób trzecich, występują w imieniu Zakładu w Sądach i poza nimi.

Prezes ma prawo przelać niektóre swe czynności reprezentacyjne na dyrektora lub w jego zastępstwie na zastępcę dyrektora.

Prezes czuwa nad wykonaniem uchwał władz Zakładu i zarządzeń państwowej władzy nadzorczej i sprawuje naczelną kierownictwo i nadzór nad tokiem spraw Zakładu. Prezes zwołuje, zgodnie z przepisami statutu, posiedzenia Rady i Zarządu, kieruje posiedzeniami i powołuje protokółanta.

Prezes stawia do Rady wnioski o stwierdzenie utraty mandatu członka Rady, a do władzy nadzorczej wnioski o pozbawienie mandatu i zawieszenie w czynnościach, w wypadku wdrożenia przeciw członkowi Rady dochodzeń karno-sądowych.

Niezależnie od władzy dyscyplinarnej, przysługującej Zarządowi, ma prezes prawo tymczasowego zawieszenia w służbie pracowników Zakładu, oraz prawo wytoczenia przeciw nim dochodzenia dyscyplinarnego na wniosek dyrektora. Prezes obowiązany jest wytoczyć dochodzenie dyscyplinarne przeciw pracownikom Zakładu w razie uchwały Zarządu. O wyniku dochodzeń ma być złożone sprawozdanie Zarządowi.

Prezes ma każdego czasu prawo wglądu we wszystkie księgi, dokumenty i akta, obecności przy rewizjach, przeprowadzanych przez Komisję Rewizyjną, lub przy lustracjach, przeprowadzanych przez Związek Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych albo przez państwową władzę nadzorczą, oraz prawo zarządzenia nadzwyczajnej rewizji ksiąg i kas.

Jeżeli uchwała Rady, Zarządu lub wybranego przez Zarząd ściślejszego organu wykonawczego jest sprzeczna z obowiązującymi przepisami, zarządzeniem władzy nadzorczej, lub jeżeli jest sprzeczna z celami Zakładu w tym stopniu, że wykonanie jej przyniosłoby niepowetowaną szkodę, prezes Zakładu wstrzymać winien wykonanie uchwały Zarządu lub Rady do czasu rozstrzygnięcia przez państwową władzę nadzorczą, uchwały zaś ściślejszych organów wykonawczych do czasu rozstrzygnięcia przez Zarząd.

Prezes jest obowiązany najdalej w ciągu tygodnia od dnia wstrzymania wykonania uchwały

przedłożyć sprawę do rozstrzygnięcia państwowej władzy nadzorczej, względnie, o ile zawiesił wykonanie uchwały ściślejszych organów wykonawczych, poczynić zarządzenia, celem zwolnienia Zarządu.

§ 22.

W razie, gdy prezes z powodu jakiegokolwiek przeszkody funkcji swoich spełniać nie może, przechodzą jego prawa i obowiązki na wiceprezesa.

W razie, jeżeli prezes i wiceprezes z powodu chwilowych nieprzewidywanych przeszkód czynności swych pełnić nie mogą, mogą oni poruczyć zastępstwo dla spełnienia poszczególnych, w zakresie ich kompetencji wchodzących czynności, wyznaczonemu przez siebie członkowi Zarządu z wyjątkiem przewodnictwa w Radzie i Zarządzie.

B. Zarząd.

§ 23.

Zarząd Zakładu składa się prócz prezesa i wiceprezesa Zakładu z członków, wybranych przez Radę ze swego grona, w tem 2/3 z grupy pracowników, a 1/3 z grupy pracodawców (§ 14 ust. 5 i 6).

Jeżeli Rada liczy mniej, niż 33 członków, wybiera 9 członków Zarządu, przy 33 — 39 członkach wybiera 12 członków Zarządu, przy 42 członkach wybiera 15 członków Zarządu. Razem z wyborem członków Zarządu dokonywa Rada wyborem zastępców członków Zarządu w każdej z grup oddzielnie. Liczba zastępców członków Zarządu wynosi co najmniej połowę liczby członków.

Przynajmniej połowa członków Zarządu winna być wybrana z pośród członków Rady, zamieszkujących w siedzibie Zakładu lub w miejscowościach, z których przejazd koleją do siedziby Zakładu umożliwia wzięcie udziału w posiedzeniu w tym samym dniu.

Okres urzędowania członków Zarządu wynosi 6 lat. Przepis § 6 ust. ost. ma zastosowanie do Zarządu.

W razie zgaśnięcia mandatu członka Zarządu (§ 8), dokonywa Rada wyborów uzupełniających, z tej samej grupy.

O każdej zmianie składu Zarządu w ciągu 8 dni będzie zawiadomiona państwowa władza nadzorcza.

§ 24.

Zwyczajne posiedzenie Zarządu zwołuje prezes względnie wiceprezes raz na kwartał.

Nadzwyczajne posiedzenie może zwołać prezes lub zastępujący go wiceprezes z własnej inicjatywy lub na wniosek dyrektora względnie jego zastępcy, obowiązany jest go zwołać wskutek uchwały Zarządu lub pismemgo żądania 1/3 jego członków, wyznaczając posiedzenie w miarę możliwości na dzień uchwalony lub wskazany w pismemgo żądaniu.

Zwołanie każdego posiedzenia winno nastąpić przynajmniej na 7 dni przed jego odbyciem przez zawiadomienie wszystkich członków listami poleconymi.

W razie chwilowej przeszkody jednego z członków Zarządu prezes powołuje zastępcę (§ 23), skoro zostanie zawiadomiony o przeszkodzie najmniej na 3 dni przed posiedzeniem.

Zawiadomienia o posiedzeniach Zarządu należy równocześnie przysłać państwowej władzy nadzorczej.

§ 25.

Na posiedzeniu Zarządu przewodniczy prezes względnie w jego zastępstwie wiceprezes Zakładu.

Do ważności uchwał Zarządu wymagana jest obecność prezesa lub wiceprezesa i więcej niż połowa członków Zarządu.

Dyrektor względnie jego zastępcą (§ 34 ust. ost.) bierze udział w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym i prawem stawiania wniosków.

Uchwały Zarządu zapadają zwykłą większością oddanych głosów. Przewodniczący nie głosuje, lecz rozstrzyga w razie równości głosów; jeśli przy równości głosów przewodniczący wstrzymuje się od głosowania, wniosek upada.

Do wyborów, dokonywanych przez Zarząd, ma analogiczne zastosowanie § 14 ust. 5 i 6.

Z przebiegu posiedzenia spisuje się protokół, który winien być podpisany przez przewodniczącego, dyrektora, względnie jego zastępcę i dwóch, wybranych przez Zarząd, weryfikatorów z grona członków Zarządu, po jednym z każdej grupy, oraz protokółanta.

Odpis protokołu, podpisany przez przewodniczącego, dyrektora, względnie jego zastępcę, oraz protokółanta, ma być w ciągu dni 14-tu po odbyciu posiedzenia przedłożony państwowej władzy nadzorczej z zastrzeżeniem zakamunikowania ewentualnych późniejszych zmian, wprowadzonych przy weryfikacji protokołu; odpis protokołu należy rozesać członkom Zarządu.

§ 26.

Do zakresu działania Zarządu należą:

1) mianowanie i zwalnianie dyrektora (kierownika) Zakładu, oraz ustalanie jego wynagrodzenia służbowego,

2) ustalanie stosunków służbowych pracowników Zakładu (zwłaszcza uchwalenie pragma-

tyki służbowej, ustalanie norm uposażeniowych i emerytalnych), ustalanie norm co do przyjmowania i zwalniania pracowników prowizorycznych i kontraktowych,

3) mianowanie i zwalnianie stałych pracowników Zakładu, oraz oznaczanie wysokości ich uposażenia służbowego i emerytalnego, — na wniosek dyrektora według norm, przewidzianych w p. 2,

4) decydowanie w sprawach lokaty funduszy w granicach postanowień obowiązujących przepisów prawnych i uchwał Rady,

5) decydowanie w sprawach, należących do zakresu działania Komisji Rentowej i Komisji Zasiłkowej, w razie braku jednomyślności w łonie tych Komisji,

6) składanie Radzie preliminarza budżetowego, rocznych sprawozdań i zamknięć rachunkowych wraz ze swoimi uwagami i wnioskami,

7) wybór członków Komisji Zasiłkowej i członka Komisji Administracyjnej, względnie członków Komisji Administracyjnej w myśl postanowień § 28 ustęp przedostatni,

8) decydowanie w sprawach odwołania się Zakładu do Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej od uchwał Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych oraz w sprawie wszczęcia sporu z innymi Zakładami Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych,

9) decydowanie w sprawach, niezastrzeżonych w statucie innym władzom Zakładu,

10) wybór weryfikatorów protokołu z posiedzenia Zarządu.

Uchwały, wymienione w punktach 1 i 2, wymagają zatwierdzenia państwowej władzy nadzorczej.

Wykonanie poszczególnych swoich zadań względnie uprawnień, może Zarząd poruczać Komisji Administracyjnej, Komisjom specjalnym, dyrektorowi lub na jego wniosek innym urzędnikom Zakładu, bez uszczuplenia własnej odpowiedzialności.

ORGANA WYKONAWCZE ZARZĄDU

L Komisja Administracyjna.

§ 27.

Komisja Administracyjna składa się z prezesa, wiceprezesa i jednego członka Zarządu, wybranego wspólnie przez obie grupy (pracowników i pracodawców) z zastrzeżeniem postanowienia zawartego w § 28 ust. przedost. Prezes i wiceprezes zastępują, w razie niemożności pełnienia przez któregośkolwiek z nich czynności zastępcy, wybrani przez Zarząd ze swego grona po jednym z każdej grupy, należący do tej samej, co prezes lub wiceprezes, grupy. Trzeciego członka Komisji zastępuje zastępca, wybrany przez Zarząd z jego grona wspólnie przez obie grupy.

Komisja Administracyjna zbiera się w miarę potrzeby na wniosek każdego z członków.

W posiedzeniach Komisji bierze udział dyrektor, względnie jego zastępca z głosem doradczym i z prawem stawiania wniosków. Rozpatrywana sprawa winna być na wniosek dyrektora który winien być podpisany przez wszystkich przedłożona Zarządowi do decyzji.

Z posiedzeń Komisji spisuje się protokół, który winien być podpisany przez wszystkich obecnych na posiedzeniu.

§ 28.

Do zakresu działania Komisji Administracyjnej należą:

1) rozstrzygnięcie co do przyznawania, wstrzymania i odebrania świadczeń emerytalnych w tych wypadkach, w których niezdolność do wykonywania zawodu lub domniemana śmierć nie jest jednym z warunków przyznania świadczenia,

2) rozstrzygnięcie roszczeń o zwrot składek w wypadkach, przewidzianych w art. 68,

3) załatwianie spraw majątkowych stosownie do uchwał Zarządu,

4) przyjmowanie, zwalnianie, posuwanie na wyższe stanowiska, na wniosek dyrektora, prowizorycznych i kontraktowych pracowników Zakładu,

5) przygotowywanie wniosków dla Zarządu,

6) przeprowadzanie rozrachunków z Kasami Chorych i władzami państwowymi i samorządowymi (art. 100 i 133),

7) decydowanie w sprawach wyboru lekarzy i zawieranie umów z lekarzami, oraz

8) załatwianie innych spraw, poruczonych przez Zarząd, a nie zastrzeżonych innym organom Zakładu.

W wypadku przekazania przez Zarząd Komisji Administracyjnej swoich uprawnień z zakresu, wymienionego w § 26 p. 4, Komisja ta obraduje i decyduje w składzie wzmocnionym o trzech członków Zarządu, a to dwóch z grupy pracowników i jednego z grupy pracodawców.

Wydatki, chociażby związane z normalnym tokiem czynności Zakładu, a przekraczające kwotę, oznaczoną przez Zarząd, wymagają aprobaty Zarządu.

2. Komisja Zasiłkowa.

§ 29.

Do rozstrzygnięcia roszczeń o świadczenia z powodu braku pracy powołana jest Komisja Zasiłkowa.

Komisja Zasiłkowa składa się z trzech członków, wybranych przez Zarząd ze swego grona, w tem 2 z grupy pracowników i 1 z grupy pracodawców zamieszkałych w miejscu siedziby Zakładu. Przewodniczącym i jednym zastępcę wyznacza Zarząd z pośród członków Komisji. Razem z wyborem członków wybiera Zarząd po jednym zastępcę z każdej grupy. W razie ustąpienia z jakichkolwiek powodów członka Komisji lub zastępcę, Zarząd dokonywa wyborów uzupełniających. Przewodniczący wyznacza terminy posiedzeń Komisji i zwołuje posiedzenia. Przepis § 11 ust. ost. o powołaniu zastępców ma analogiczne zastosowanie. Do ważności uchwał konieczna jest obecność przewodniczącego i 2 członków, po jednym z każdej grupy.

Uchwały Komisji podpisują wszyscy obecni członkowie.

Uchwały Komisji zapadają jednomyslnie, przyczem przewodniczący głosuje ostatni.

W razie braku jednomyslności rozstrzyga Zarząd.

Sprawy na Komisję wnosi i referuje dyrektor względnie jego zastępca bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonego do tego urzędnika.

C. Komisja Rewizyjna.

§ 30.

Komisja Rewizyjna składa się z 6-ciu członków i tyluż zastępców, wybranych na przeciąg jednego roku przez Radę (§ 14 ust. 5 i 6) ze swego grona, a to z 4-ech członków i tyluż zastępców z grupy pracodawców, 2-ech członków i tyluż zastępców z grupy pracowników.

Wybór członków Komisji Rewizyjnej winien być dokonany na zwołanym posiedzeniu Rady przed 31 marca każdego roku.

Członkowie Komisji Rewizyjnej ani ich zastępcy nie mogą być członkami ani zastępcami członków Zarządu.

Komisja Rewizyjna wybiera z pośród swych członków przewodniczącego i jego zastępcę.

Przewodniczący, względnie jego zastępca zwołuje posiedzenia Komisji i w razie niemożności pełnienia funkcji lub zgąszenia mandatu jednego z członków powołuje na jego miejsce zastępcę z tej samej grupy w kolejności podług liczby uzyskanych głosów.

Komisja Rewizyjna uprawniona jest w każdej chwili, obowiązana zaś przed rocznym posiedzeniem Rady (ust. 2) i na żądanie prezesa Zakładu do przeprowadzenia rewizji ksiąg i kasy, oraz zbadania stanu gospodarki Zakładu. O ile możliwości powinna Komisja czynności swoje wykonywać w obecności dyrektora lub wyznaczonego przez niego urzędnika Zakładu.

Komisja przeprowadza rewizję w składzie co najmniej trzech członków, względnie ich zastępców.

Komisja Rewizyjna wybiera zwykłą większością głosów ze swego grona delegata, oraz jego zastępcę do Komisji Rewizyjnej Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Z czynności swych Komisja Rewizyjna sporządza protokół, który podaje Radzie do wiadomości. Protokół winien być podpisany przez wszystkich członków Komisji, biorących udział w jej czynnościach.

D. Komisja Rentowa.

§ 31.

Komisja Rentowa składa się z przewodniczącego lub jego zastępcy, z dwóch przedstawicieli pracowników i jednego przedstawiciela pracodawców lub ich zastępców.

Przedstawicieli i ich zastępców wybiera Rada (§ 14 ust. 5 i 6) ze swego grona. Przewodniczącym Komisji Rentowej jest dyrektor Zakładu, jego zaś zastępcą delegowany przez Zarząd, a zatwierdzony przez władzę nadzorczą, urzędnik Zakładu.

Przewodniczący zwołuje posiedzenie w razie potrzeby, oraz powołuje zastępców w razie utraty mandatu lub niemożności pełnienia funkcji przez członków.

Do ważności uchwał konieczna jest obecność wszystkich członków lub ich zastępców.

Uchwały Komisji Rentowej podpisują wszyscy obecni członkowie.

§ 32.

Do zakresu działania Komisji Rentowej należy:

1) rozstrzygnięcie roszczeń o przyznanie lub przedłużenie praw do świadczeń w tych wypadkach, w których jednym z warunków jest niezdolność do wykonywania zawodu, lub w których roszczenie oparte jest na tej podstawie, iż o osobie ubezpieczonej nie było żadnych wiarogodnych

wieści przez przeciąg jednego roku, licząc od zajścia okoliczności, czyniących jej śmierć prawdopodobną, lub od ostatniego dnia tego miesiąca kalendarzowego, do którego odnosi się ostatnia wiadomość o danej osobie, a okoliczność czynią jej śmierć prawdopodobną (art. 31),

2) decydowanie w sprawie wstrzymania lub odebrania świadczeń, oznaczonych w p. 1-ym,

3) decydowanie w sprawach pomocy leczniczej na koszt Zakładu, gdy po wyczerpaniu okresu zasiłkowego w Kasie Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczony jest nadal chory (art. 25) i zarządzeń leczniczych w celu zapobieżenia niezdolności do wykonywania zawodu, grożącej ubezpieczonemu, lub w celu przywrócenia tej zdolności osobie, otrzymującej świadczenia (art. 61),

4) decydowanie w sprawie kapitalizacji rent. Komisja Rentowa rozstrzyga jednomyslnie, przyczem przewodniczący głosuje ostatni; w braku jednomyslności Komisja przedstawia sprawę Zarządowi do rozstrzygnięcia.

E. Biura Zakładu.

§ 33.

Organem wykonawczym Zakładu jest biuro, na którego czele stoi powołany przez Zarząd dyrektor (kierownik).

Dyrektor (kierownik) Zakładu winien odpowiadać następującym warunkom:

1) obywatelstwo polskie,
2) ukończone studia wyższe,
3) gruntowna znajomość przepisów prawnych, na podstawie których Zakład działa, i odpowiednia praktyka, nabyta w instytucjach ubezpieczeń społecznych lub w odpowiednim dziale administracji państwowej.

Minister Pracy i Opieki Społecznej może zwolnić w wypadkach wyjątkowych od jednego z warunków, wymienionych w p. 2 i 3 poprzedniego ustępu. Dyrektor (kierownik) obejmuje stanowisko z chwilą zatwierdzenia odojnej uchwały przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 34.

Do dyrektora (kierownika) Zakładu należą kierownictwo i organizowanie biura Zakładu, załatwianie spraw bieżących i wszystkich spraw, niezatrzymanych władzom i organom Zakładu. Uchwały Rady i Zarządu mogą być wykonywane tylko za jego pośrednictwem.

Do dyrektora należą w szczególności:

1) referowanie przed Zarządem i Komisją Administracyjną spraw przyjęcia lub zwolnienia, ustalenia w służbie, posunięcia na wyższe stanowiska, ustalanie uposażenia służbowego poszczególnych pracowników Zakładu,

2) załatwianie spraw bieżących w myśl przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, statutu, uchwał Rady, Zarządu, Komisji Administracyjnej i innych komisji, wyłonionych przez Zarząd.

Dyrektor bierze udział z głosem doradczym w posiedzeniach Rady, w posiedzeniach Zarządu, Komisji Zasiłkowej i Komisji Administracyjnej, w trzech ostatnich ponadto z prawem stawiania wniosków; jest przewodniczącym Komisji Rentowej. Na posiedzeniach Rady, Zarządu, Komisji Administracyjnej i innych komisji Zarządu, z zastrzeżeniem postanowienia § 29 ust. ost., dyrektor referuje sprawy, objęte porządkiem obrad, o ile nie został wybrany inny referent.

Dyrektor odpowiedzialny jest wobec Zarządu za prawidłowy tok czynności biura Zakładu. W sprawach służbowych podlega dyrektor zarządzeniom Zarządu Zakładu, o ile nie sprzeciwia się one przepisom ustawy, statutu lub regulaminu służbowego; w sprawach nagłych, dotyczących praw lub obowiązków dyrektora, jako urzędnika, wydaje zarządzenie prezes, względnie wiceprezes Zakładu.

W wypadkach nagłych, oraz w razie niemożności uzyskania na czas zarządzenia prezesa lub wiceprezesa Zakładu ma dyrektor w swoim zakresie działania wydać zarządzenia konieczne dla strzeżenia interesów Zakładu.

Dyrektor upoważniony jest imieniem Zakładu do przyjmowania wszystkich pism, a w szczególności skarg, uchwał, wyroków, zawiadomień sądowych, wystosowanych do Zakładu.

Dyrektora zastępuje w razie nieobecności jego stały zastępca, względnie wyższy urzędnik Zakładu, wyznaczony przez Zarząd na wniosek Dyrektora.

§ 35.

Czynności biurowe wykonywują pracownicy Zakładu.

Stali pracownicy Zakładu z dyrektorem włącznie składają na ręce delegata państwowej władzy nadzorczej przysięgę służbową, niestali składają przysięgę służbową na ręce prezesa Zakładu.

Pracownicy Zakładu przy wykonywaniu swych czynności zrównani są z funkcjonariuszami państwowymi, tak co do ochrony prawnej, jak i co do odpowiedzialności sądowo-karnej.

Pracownicy Zakładu obowiązani są do zachowania w tajemnicy wiadomości o chorobach, względnie ułomnościach osób ubezpieczonych lub o przyczynach tychże, jak również tajemnic przedsiębiorstw, z którymi zapoznani się przy wykonywaniu swych czynności.

III. Związek Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

§ 36.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu łączy się ze wszystkimi Zakładami, utworzonymi rozporządzeniem Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016) w Związek Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Prawa i obowiązki Zakładu w stosunku do Związku Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych określi statut Związku, uchwalony z uwzględnieniem postanowień art. 86 do 92.

IV. Nadzór państwowy.

§ 37.

Zakład podlega w myśl art. 144 nadzоровi państwowemu, wykonywanemu przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

Sprawozdanie roczne wraz z protokołem Komisji Rewizyjnej przedkłada Zakład Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej do zatwierdzenia w ciągu 14 dni po odbyciu posiedzenia Rady, najpóźniej jednak do 15 kwietnia następnego roku kalendarzowego.

Preliminarz budżetowy na rok następny przedkłada Zakład Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej do zatwierdzenia najpóźniej w ciągu miesiąca października każdego roku.

Zakład ponosi stosownie do zarządzeń władzy nadzorczej koszty, związane z udziałem delegata Ministra Pracy i Opieki Społecznej w posiedzeniach organów Zakładu; mogą one być w całości lub częściowo zryczałtowane.

V. Uskutecznianie zgłoszeń i zaliczeń do grup zarobkowych.

§ 38.

Pracodawcy, zatrudniający pracowników, podlegających obowiązku ubezpieczenia, winni zgłaszać tych pracowników do Zakładu. Zgłoszenia te dokonane być mają na przepisanych formularzach.

Wzory formularzy zgłoszeń podane są w załącznikach Nr. 1, 2, 3 i 4 niniejszego statutu.

Formularze zgłoszeń winny być do nabycia po cenie kosztu w biurze Zakładu i we wszystkich Kasach Chorych, mających siedzibę na obszarze działania Zakładu.

Pracownicy i pracodawcy mogą używać przepisanych formularzy, sporządzonych przez siebie. Na dowód złożonego zgłoszenia instytucja, przyjmująca zgłoszenie, wydaje potwierdzenie odbioru, według wzoru, podanego w załączniku Nr. 5 niniejszego statutu.

Zgłoszenia, dokonane przez pracowników i przez organa kontrolne Zakładu lub Kasy Chorych, uskuteczniające mają być również na wyżej wskazanych Formularzach.

§ 39.

Osoby prawne, będące pracodawcami, występują wobec Zakładu tylko przez osoby, powołane na podstawie statutów odnoszących przez siebie lub na podstawie pełnomocnictw generalnych — do reprezentowania ich nazewnątrz.

Pracodawcy mogą uskutecznić zgłoszenia i odbiór pism Zakładu przez pełnomocników. Pracodawcy, stale przebywający lub mający siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej i w m. Gdańska, obowiązani są ustanowić pełnomocników dla zgłoszeń i doręczeń, zamieszkałych na obszarze działania Zakładu. O nazwisku i miejscu zamieszkania pełnomocników należy zawiadomić Zakład.

§ 40.

Osobom, zgłoszonym po raz pierwszy do ubezpieczenia w Zakładzie, bez względu na to, czy były już członkami innego Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, wystawia i doręcza Zakład bezpłatnie kartę ubezpieczeniową, stanowiącą legitymację ubezpieczeniową.

Wzór karty ubezpieczeniowej podaje załącznik Nr. 6 niniejszego statutu.

Karty ubezpieczeniowe winny być co 5 lat przesyłane do Zakładu, celem wymiany na nowe.

W razie zniszczenia lub zgubienia karty ubezpieczeniowej, wystawia Zakład na żądanie ubezpieczonego nową kartę za opłatą, ustaloną przez Zakład.

Karty ubezpieczeniowe, jak również wszystkie na piśmie sporządzone decyzje Zakładu, dotyczące obowiązku ubezpieczenia, wysokości składek i należności dodatkowych, winny być podpisywane zgodnie z § 3 przez prezesa, względnie wiceprezesa, łącznie z dyrektorem, względnie jego zastępcą.

§ 41.

Zaliczenia zgłoszonego pracownika do grupy zarobkowej dokonywa Zakład w myśl postanowień art. 11 do 14, na podstawie danych, zawartych w zgłoszeniu.

Pracowników, otrzymujących stale wynagrodzenie zmienne, może Zakład zaliczyć do stałych grup zarobkowych, odpowiadających co najmniej stosunkowej części ich przeciętnego rocznego zarobku, może to jednak uczynić w poszczególnych wypadkach konkretnych za zgodą pracownika i pracodawcy, lub w wypadku zgody obojga interesowanych organizacji zawodowych pracodawców i pracowników, względnie ich oficjalnego przedstawicielstwa — odpowiednio do wszystkich pracowników danego zawodu, w granicach, ustalonych w powyższym porozumieniu zbiorowym.

VI. Postępowanie w sprawach świadczeń z powodu braku pracy.

§ 42.

Pracownikowi, opuszczającemu zatrudnienie, obowiązany jest pracodawca wydać zaświadczenie według wzoru, podanego w załączniku Nr. 7 niniejszego statutu. Formularze zaświadczeń winny być do nabycia w biurze Zakładu i we wszystkich Kasach Chorych.

Zgłoszenia roszczeń o świadczenia na wypadek braku pracy winny być składane za pośrednictwem Kasy Chorych miejsca zamieszkania pozostającego bez pracy. Do zgłoszenia dołączyć należy:

- kartę ubezpieczeniową Zakładu,
- legitymację poszukującego pracy, wydaną przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy,
- zaświadczenie pracodawcy o zwolnieniu z ostatniej pracy,
- zaświadczenie o czasie zamieszkiwania i stanie rodzinnym,
- ewentualnie inne dokumenty, konieczne dla uzasadnienia przysługujących praw, przy czym zgłaszający roszczenie wykazać winien, że uczynił zadość obowiązującym przepisom, dotyczącym rejestracji i kontroli osób, pozostających bez pracy. Przepisy te zostaną podane do wiadomości w sposób, przewidziany w § 3.

Decyzje Komisji Zasiłkowej z uwzględnieniem postanowienia art. 47 ust. 2, mają być sporządzane na piśmie i doręczane zgłaszającemu roszczenia zasadniczo w przeciągu miesiąca od zgłoszenia roszczenia w Kasie. Decyzje zawierające powinny wysokość i sposób obliczania przyznanych świadczeń, oraz dzień i miejsce wypłaty, a w razie odmowy — powody tejsze ze wskazaniem w każdym wypadku przysługujących środków prawnych.

W razie stwierdzenia faktów, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość, Zakład zarządza wstrzymanie wypłaty; w razie stwierdzenia tych okoliczności przez Kasę Chorych — Kasa zarządza doraźne wstrzymanie wypłaty do chwili decyzji Zakładu.

§ 43.

Zarząd Zakładu może za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej przekazać czynności, dotyczące rejestracji, ewidencji i kontroli pozostających bez pracy, a należące do kompetencji Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, względnie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego do kompetencji komunalnych Urzędów Pośrednictwa Pracy, w miejscowościach, odległych od siedziby tych urzędów (ich oddziałów lub ekspozytur) za zwrotem kosztów gminom wiejskim i miejskim, za zgodą tych gmin i ich władz nadzorczych, lub instytucjom społecznym o charakterze publiczno-prawnym.

Zarząd Zakładu może za zgodą Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydać dla pewnej kategorii pracowników umysłowych odrębne przepisy o rejestracji i kontroli pozostających bez pracy. Uchwały te winny być ogłaszane w sposób, przewidziany w § 3 i w sposób, przewidziany dla obywateli właściwego Urzędu Pośrednictwa Pracy, poza tym zaś, o ile chodzi o pewne miejscowości, ogłaszane w sposób, przewidziany w tych miejscowościach dla publikacji urzędowych, o ile chodzi o pewne kategorie pracowników umysłowych, zakomunikowane organizacjom pracowników tych kategorii, oraz odnośnym organizacjom pracodawców.

§ 44.

Wypłaty zasiłków dla pozostających bez pracy dokonywa Zakład bezpośrednio lub za pośrednictwem Kas Chorych, względnie instytucji, której w myśl § 43 powierzone zostało przeprowadzenie kontroli pozostających bez pracy.

Na poczet zwrotu kosztów podróży może Zakład udzielić odpowiednich zaliczek.

§ 45.

Osobom, przebywającym poza granicami Rzeczypospolitej i w. m. Gdańska, będącym wypłacane świadczenia z powodu braku pracy, o ile w chwili wyjazdu zagranicę okazała właściwej Kasie (§ 42)

poświadczenie Urzędu Pośrednictwa Pracy (§ 43), że w ciągu najbliższego miesiąca nie mają widoku na uzyskanie odpowiedniego zajęcia w kraju.

Wypłata zasiłku dla pozostającego bez pracy, przebywającego zagranicą, uzależniona jest nadto od stwierdzenia, że uprawniony pozostaje nadal bez pracy. W tym celu pozostający bez pracy winien co miesiąc przedkładać odpowiednie zaświadczenie konsulatu polskiego lub za zgodą Zakładu — odpowiedniej władzy zagranicznej, wskazanej przez konsulat; osoby, przebywające na obszarze w. m. Gdańska, winny co miesiąc przedkładać odpowiednie zaświadczenie Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej lub odpowiedniej władzy w. m. Gdańska, wskazanej przez Komisarza Generalnego.

W razie nie spełnienia powyższych warunków następuje wstrzymanie wypłaty zasiłku.

Za pozostających bez pracy, którzy przebywają zagranicą i pobierają zasiłek, opłaca Zakład składki za ubezpieczenie na wypadek choroby tej Kasie Chorych, w której okręgu pracownik wykonywał ostatnio zatrudnienie, uzasadniające obowiązek ubezpieczenia (art. 2).

Wszelkie decyzje w sprawach, w tym paragrafie oznaczonych, należą do kompetencji Komisji Zasiłkowej.

§ 46.

W celu udzielania pomocy w uzupełnieniu przygotowania zawodowego może Zakład organizować do kształcenia kursy zawodowe we własnym zarządzie lub przy współudziale instytucji publiczno-prawnych, organizacji społecznych i związków zawodowych, względnie korzystać z innych zorganizowanych kursów.

O ile pozostający bez pracy, zobowiązany przez Zakład do uzupełnienia przygotowania zawodowego, nie uczęszcza na wskazane kursy lub do szkoły zawodowej, Zakład uprawniony jest do wstrzymania wypłaty zasiłków z powodu braku pracy na czas od 1 — 6 miesięcy. Przy każdorazowej wypłacie zasiłku może Zakład żądać wykazania, że pozostający bez pracy uczęszczał na wskazane mu kursy w ciągu ubiegłego miesiąca.

Zobowiązany do uczęszczenia na kursu lub do szkoły zawodowej można jedynie pozostających bez pracy, zamieszkałych w miejscu siedziby tej szkoły, względnie kursów.

Uzupełnienia wykształcenia zawodowego może Zakład udzielać również pozostającym bez pracy, nie mających prawa do świadczeń z powodu braku pracy.

Decydowanie w sprawach, dotyczących uzupełnienia przygotowania zawodowego, należy do kompetencji Komisji Zasiłkowej.

§ 47.

Dla ubezpieczonych, którzy mają 24 miesiące składkowe, przebyte w ubezpieczeniu na wypadek braku pracy i nie korzystali na podstawie tego okresu ubezpieczenia ze świadczeń z powodu braku pracy, przedłuża się określony w art. 57 ust. 1 okres trwania prawa do tych świadczeń o trzy miesiące.

W wypadkach, w których ma zastosowanie postanowienie art. 50 p. 2 lub 4, przedłuża się dla ubezpieczonych, mających co najmniej siedem miesięcy składkowych, przebytych w ciągu ostatniego roku, licząc wstecz od dnia utraty zajęcia, określony w art. 57 ust. 1 okres trwania prawa do świadczeń z powodu braku pracy o trzy miesiące, przyczem jednak okres faktycznego korzystania z tych świadczeń, po odliczeniu okresu wstrzymania świadczeń, nie może przekraczać sześciu miesięcy.

VII. Postępowanie w sprawach świadczeń emerytalnych.

§ 48.

Przesłane przez właściwą Kasę roszczenia, określone w §§ 54 i 59 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r., jak również bezpośrednio do Zakładu zgłoszone prośby o kapitalizację rent, o zarządzenie leczenia (art. 61), oraz wszystkie roszczenia, oparte na przepisach art. 31, bada przewodniczący Komisji Rentowej. Przewodniczący Komisji Rentowej może żądać dodatkowego przedłożenia dokumentów, niezbędnych dla usunięcia wątpliwości co do słuszności roszczenia, oraz zarządzić przeprowadzenie dochodzeń, a w szczególności może zarządzić ponowne zbadanie lekarskie zgłaszającego roszczenie o rentę lub odpłatną wypłatę i zgłaszającego prośbę o zarządzenie leczenia przez lekarza zaufania Zakładu.

W razie zajścia wypadku, określonego w art. 124 ust. ost., przewodniczący winien poczynić kroki celem uzyskania opinii wojewódzkiego urzędu zdrowia.

Po zbadaniu i ukończeniu ewentualnych dochodzeń przewodniczący przedkłada Komisji Rentowej zgłoszone roszczenia i wnioski z odpowiednimi wnioskami własnymi. Przewodniczący może w szczególności postawić wniosek o zarządzenie leczenia (art. 61) osób, zgłaszających roszczenia o rentę.

Komisja rentowa może również zarządzić przeprowadzenie dalszych dochodzeń.

§ 49.

Decyzje Komisji Rentowej winny być doręczone zgłaszającym roszczenia na piśmie. Winny one zawierać wymiar i sposób obliczenia świadczeń, a w razie odmowy, powody tejsze oraz pouczenie o przysługujących środkach prawnych.

Decyzje co do wyboru lekarza i zawierania umów z lekarzami należą do Komisji Administracyjnej, przyczem ewentualne wnioski Komisji Rentowej winny być wzięte pod uwagę.

Zarząd przy decydowaniu w myśl § 26 p. 5 w sprawach, zastrzeżonych Komisji Rentowej, ma wszelkie prawa, służące Komisji przy postępowaniu w sprawach świadczeń. Decyzje Zarządu w tych sprawach winny odpowiadać przepisom ust. 1-go.

§ 50.

Roszczenia, wymienione w § 63 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r., t. j.: 1) o rentę starczą, 2) wdowia, 3) sierocą, 4) o jednorazową odpłatną, jak również roszczenia o zwrot składek i prośby o kapitalizację rent i zarządzenie leczenia, winny być zgłaszane bezpośrednio do Zakładu. Zgłaszający roszczenia o renty i odpłaty winien przedłożyć załączniki, a mianowicie: prócz karty ubezpieczeniowej względnie dowodu uprawnienia do poboru renty metrykę urodzenia i wyciąg z ksiąg meldunkowych lub analogiczne zaświadczenie urzędowe o miejscu zamieszkania podnoszące roszczenie oraz — przy roszczeniu o świadczenia dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego — akt zejścia tejszy; przy roszczeniu o rentę i odpłatną wdowia — metrykę ślubu oraz zaświadczenia władzy administracyjnej, stwierdzające istnienie wspólności małżeńskiej w chwili śmierci małżonka, względnie wyrok sądowy, stwierdzający, że rozdział małżeństwa nastąpił nie z winy małżonki; przy roszczeniu o rentę sierocą, o ile dziecko (sierota) odbywa studia w zakładach naukowych publicznych lub mających prawo publiczności, a nie ukończyło 24 roku życia (art. 28 p. 4), zaświadczenie odbywania studjów; przy roszczeniach o świadczenia dla dzieci nieślubnych, pasierbów, wnuków i rodziców — odpowiednie zaświadczenie, stwierdzające stosunek pokrewieństwa oraz, o ile chodzi o rodziców, zaświadczenie urzędowe, stwierdzające, że w chwili śmierci ubezpieczonego pozostawali na jego utrzymaniu i nie mają niezbędnych środków utrzymania.

Zgłaszający prośbę o kapitalizację renty przedłożyć winien zaświadczenie właściwej gminy o zgodzie na skapitalizowanie renty.

Osoby, które ukończyły 16 lat życia, mogą samodzielnie zgłaszać swe prawa. Roszczenia o świadczenia dla małoletnich, nie mających 16 lat, oraz dla osób niewłasnowolnych zgłaszać może wyłącznie ich prawny opiekun.

§ 51.

Decydowanie w sprawach roszczeń, wymienionych w § 50, z wyjątkiem:

1) o kapitalizację rent, 2) o zarządzenie leczenia (art. 61), oraz 3) roszczeń, opartych na przepisie art. 31, należy do kompetencji Komisji Administracyjnej.

Komisja Administracyjna ma prawo zarządzić uzupełnienie akt sprawy lub zarządzić przeprowadzenie szczegółowych dochodzeń.

Decyzje Komisji Administracyjnej wydane być winny w sposób określony w § 49 ust. 1.

§ 52.

Wypłaty świadczeń emerytalnych dokonywa Zakład na własny koszt, z reguły za pośrednictwem poczty lub Pocztovej Kasy Oszczędności. Zakład w każdym czasie może zarządzić przeprowadzenie kontroli uprawnień do poboru rent.

W celu skontrolowania uprawnień Zakład może w szczególności zarządzić przy poborze rent, uwarunkowanych niezdolnością do wykonywania zawodu, przeprowadzenie badania lekarskiego, przy poborze rent wdowich, wdowca i sierocych — przedłożenie zaświadczenia urzędowego, że uprawniony nie zawarł związku małżeńskiego, przy poborze wszelkich rent — zaświadczenia urzędowego, że uprawniony pozostaje przy życiu, o ile osoba, uprawniona do świadczeń, nie odbiera osobiście sumy z przekazu pocztowego.

§ 53.

Osoby, przebywające stale poza granicami Rzeczypospolitej, zgłaszają roszczenia o świadczenia emerytalne za pośrednictwem konsulatów polskich, o ile chodzi o osoby, przebywające na obszarze w. m. Gdańska — za pośrednictwem Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej. Przy roszczeniach o świadczenia, wymienione w § 48, zgłaszający roszczenie winien zwrócić się o świadectwo stanu zdrowia do lekarza, ordynującego przy konsulacie polskim, a osobą — przebywającą na obszarze w. m. Gdańska — do lekarza, ordynującego przy Komisarzacie Generalnym.

O przeprowadzenie wszelkich dochodzeń Zakład zwraca się do konsulatu polskiego, na obszarze zaś w. m. Gdańska — do Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej.

§ 54.

O przeprowadzenie kontroli uprawnień osób, przebywających poza granicami Rzeczypospolitej, zwraca się Zakład do konsulatu polskiego, na obszarze zaś w m. Gdańska do Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej.

W razie niestosowania się uprawnionych do zarządzeń kontrolnych, osoba, niestosująca się do tych zarządzeń, nie otrzyma świadczeń, przypadających za okres, w którym osoba ta do zarządzeń kontrolnych nie zastosowała się.

Jeśli zachodzą znaczne trudności po stronie uprawnionej do świadczeń osoby w wykazywaniu uprawnień do świadczeń w sposób przewidziany, może Zakład, na żądanie uprawnionej lub za jego zgodą, wypłacić odprawę w wysokości renty, skapitalizowanej w myśl art. 69.

Decyzje o wstrzymaniu wypłaty rent i wypłaceniu odprawy należą do organów Zakładu, właściwych dla rozstrzygnięcia roszczeń o renty.

VIII. Zwrot kosztów.

§ 55.

Koszty upomnień, koszty sporządzanych na żądanie pracodawcy wykazów należności, oraz koszty egzekucji obowiązany jest pracodawca zwrócić Zakładowi.

Wysokość kosztów upomnień i wykazów, sporządzanych na żądanie, ustala Zarząd i podaje do wiadomości w sposób, przewidziany w § 3.

IX. Dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia.

§ 56.

Składki ubezpieczeniowe, ustalone według zasad ubezpieczenia prywatnego, t. j. z uwzględnieniem wieku oraz płci, zawiera tablica 1 (załącznik Nr. 8 niniejszego statutu).

Przy ustalaniu wieku, decydującego o wysokości składki za dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia obowiązkowego, bierze się pod uwagę wiek ubezpieczonego w chwili rozpoczęcia ubezpieczenia obowiązkowego, na podstawie którego istnieje uprawnienie do kontynuowania.

X. Nabycie lat poprzedniej służby.

§ 57.

Należności za nabycie lat poprzedniej służby, obliczone według zasad ubezpieczenia prywatnego z uwzględnieniem wieku oraz płci, zawierają tablice 2 i 3 (załączniki Nr. 9 i 10 niniejszego statutu).

Należność za nabycie lat poprzedniej służby dokonywana jest w całości lub ratami miesięcznymi według życzenia pracownika. Rozkład na raty nie może jednak obejmować większego okresu czasu, niż okres nabywany, i opłata ostatniej raty winna nastąpić przed ukończeniem 65 roku życia pracownika.

O ile przy spłacie należności ratami uiszczono tylko część przypadającej sumy, następuje stosunkowo zmniejszenie nabytego czasu służby.

Uprawnienia, wynikające z nabycia lat, mają wpływ na wymiar świadczeń dopiero po upływie dwóch lat od chwili nabycia, o ile zaś zajdzie wypadek niezdolności do wykonywania zawodu lub wypadek śmierci wcześniej, Zakład zwraca wpłaconą sumę z oprocentowaniem według stopy technicznej.

Okres 60 miesięcy (art. 16 ust. 5), uzasadniająca prawo do świadczeń, nie może być przez nabycie lat skrócony.

Zakład może odmówić ubezpieczonemu nabycia lat na podstawie badania lekarskiego.

Badanie lekarskie dokonywane jest na koszt Zakładu przez lekarza, wskazanego przez Zakład.

Ubezpieczony ma prawo żądać powtórnego badania lekarskiego, które przeprowadza Komisja lekarska Zakładu, w tym wypadku jednak ubezpieczony w razie powtórnej odmowy ponosi koszt powtórnego badania, które jest decydujące i ostateczne.

§ 58.

Jeżeli wszyscy, podlegający obowiązkowi ubezpieczenia w myśl rozporządzenia Prezydenta, członkowie kasy przezerności, założonej przed 1-ym lipca 1926 r., korzystają z prawa nabycia lat w myśl ust. 1 art. 156, odpada warunek badania lekarskiego.

XI. Zamiana jednorazowej odprawy na rentę.

§ 59.

Przy zamianie jednorazowej odprawy na rentę miarodajny jest wiek osoby, żądającej zamiany odprawy na rentę. Odpowiednią rentę otrzymuje się przez podzielenie wypłacić się mającej odprawy przez wartość kapitałową renty.

Za wartość kapitałową renty dla ojców do 55 roku życia przyjąć należy wartość kapitałową renty inwalidzkiej, wskazaną w załączniku Nr. 8 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 22 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1016), od 55 roku życia wartość kapitałową renty starczej, wskazaną w załączniku Nr. 9 tegoż rozporządzenia. Za wartość kapitałową renty dla matki zawsze przyjąć należy wartość kapitałową renty wdowiej, wskazaną w załączniku Nr. 8 wyżej wspomnianego rozporządzenia.

XII. Ubezpieczenie dobrowolne.

§ 60.

Rada Zakładu uprawniona jest uchwalić prowadzenie przez Zakład działu dobrowolnego ubezpieczenia na wypadki, określone w art. 1 p. 2 — 4, osób, niepodlegających obowiązkowi

w ubezpieczenia, oraz działu dobrowolnego ubezpieczenia osób, podlegających obowiązkowi ubezpieczenia. a pragnących zapewnić sobie świadczenia wyższe od przysługujących im z tytułu ubezpieczenia obowiązkowego.

Fundusze działu ubezpieczenia dobrowolnego mają być oddzielnie administrowane. Za zobowiązania z tego działu płynące odpowiada Zakład wyłącznie do wysokości majątku tego działu. Zasady i warunki ubezpieczenia dobrowolnego określają odpowiednie dodatkowe postanowienia statutu.

Uchwały wyżej wymienione uważane będą jako zmiana statutu Zakładu.

XIII. Postanowienia przejściowe.

§ 61.

Do czasu ukonstytuowania się Rady, wybranej zgodnie z § 6, oraz wybranych przez nią władz Zakładu funkcje przewidzianych w niniejszym statucie władz Zakładu, w określonym w niniejszym statucie zakresie działania, pełnić będą:

funkcje Rady — Rada Zakładu Ubezpieczenia Urzędników Prywatnych w Poznaniu;

funkcje Zarządu — Zarząd tegoż Zakładu;

funkcje Komisji Zasiłkowej — Komisja Zasiłkowa, wybrana przez Zarząd w składzie: dyrektor względnie jego zastępca oraz dwóch członków i tyłuż zastępców, po jednym z każdej grupy. Przewodniczącym Komisji Zasiłkowej jest dyrektor Zakładu;

funkcje Komisji Administracyjnej — Zarząd z zastrzeżeniem, że sprawy należące dotychczas do kompetencji dyrektora lub biura Zakładu, załatwiane będą nadal w trybie dotychczasowym;

funkcje Komisji Rentowej — Komisja Rentowa Zakładu Ubezpieczenia Urzędników Prywatnych w Poznaniu;

funkcje Komisji Rewizyjnej — Komisja Rewizyjna, wybrana przez Radę w składzie czterech członków i tyłuż zastępców, po dwóch członków i dwóch zastępców z każdej grupy.

Warszawa, dnia 23 października 1928 r.

Ministerstwo Pracy

i Opieki Społecznej

L. dz. 5657/U. II.

Na podstawie art. 76 i 144 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) zatwierdzam powyższy statut Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu.

L. S.

Minister:

(—) Dr. Jurkiewicz.

Załącznik Nr. 1.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych

Poznań: ul. Sew. Mielżyńskiego 2. Konto P. K. O. 200 390.

Województwo: Nr. konta pracodawcy:

Powiat:

Miejscowość:

Zgłoszenie do ubezpieczenia nowopryjętego pracownika.

1) Pracodawca
(wymienić imię, nazwisko i zawód, względnie firmę i rodzaj przedsiębiorstwa)
w (wymienić miejscowość i dokładny adres)

2) Imię i nazwisko pracownika ewentualnie nazwisko rodowe mężatki:

3) Data i miejsce urodzenia pracownika:

4) Stan cywilny (wolny, żonaty, zamężna, wdowiec, wdowa):

5) Przynależność państwową pracownika:

6) Data zawarcia małżeństwa:

7) Imię i nazwisko (rodowe) żony, miejsce i data jej urodzenia:

8) Imiona dzieci, miejsce i data ich urodzenia:

9) Data rozpoczęcia zgłoszonego zatrudnienia:

10) Charakter służbowy, tytuł służbowy względnie wykonywane czynności służbowe:

11) Wykształcenie pracownika z podaniem zakładu naukowego i lat nauki:

12) Wysokość policzanego miesięcznego wynagrodzenia:

a) stałe wynagrodzenie w gotówce (art. 11) zł

b) wynagrodzenie w naturze:

mieszkanie w naturze zł

opał i światło zł

inne świadczenia w naturze zł

c) wynagrodzenie zmienne (art. 12) tantiemy, prowizja i t. p. zł

Suma wynagrodzenia miesięcznego zł

7) Należy podać, od kiedy pracownik pracuje w danym zakładzie.

(2 strona).

13**) Poprzednie zatrudnienie w okresie i na obszarze mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ubezpieczeniu pracowników umysłowych lub uchylonych przez nie ustaw państw zaborczych:

a) u

od..... do..... w charakterze:

z płacą:

b)

c)

14) Poprzednio ubezpieczony w Zakładzie

w..... w czasie od..... do.....

Nr. karty ubezpieczeniowej:

15) Uwagi:

.....

.....

....., dnia 192.....

Podpis pracodawcy (firmy):

adres:

Przyjmuję do wiadomości, że pracodawca zgłosił powyższe dane do Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu, przyczem stwierdzam prawdziwość danych zawartych w punktach 2 do 8.

Podpis pracownika:

Adres:

**) Zatrudnienie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej wchodzi pod uwagę tylko w okresie po 1. I. 1928, na obszarze b. dzielnicy niemieckiej (Wielkopolska, Górny Śląsk) ponadto w okresie od 1. I. 1913 do 31. XII. 1927, a na obszarze b. dzielnicy austriackiej ponadto w okresie od 1. I. 1909 do 31. XII. 1927.

Pouczenie.

I. Kartę ubezpieczeniową wydaje bezpłatnie i przesyła ubezpieczonemu właściwy Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

Karta ubezpieczeniowa służy pracownikowi jako legitymacja, stwierdzająca, że jest on ubezpieczony na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) o ubezpieczeniu pracowników umysłowych: 1) na wypadek braku pracy, 2) na wypadek niezdolności do wykonywania zawodu, 3) na starość i 4) na wypadek śmierci. Pracownik jest obowiązany okazać kartę ubezpieczeniową na każde żądanie organu kontrolnego Zakładu lub Kasy Chorych.

II. W razie zmiany wynagrodzenia miesięcznego, która pociąga za sobą zmianę grupy zarobkowej i zaliczonej do ubezpieczenia płacy podstawowej, ubezpieczony ma przedłożyć swą kartę ubezpieczeniową pracodawcy, który wpisuje: a) w rubryce „do” końcową datę miesiąca (np. 31 maja 1928), do którego włącznie wynagrodzenie było niezmiennione i b) w rubryce „razem miesięcy składkowych” ilość miesięcy, w których pracownik był ubezpieczony z ostatnią niezmiennioną płacą podstawową — a następnie wpisuje: c) w rubryce „od” początkową datę następnego miesiąca (np. 1 czerwca 1928 r.), od którego wspomniana zmiana wynagrodzenia nastąpiła, d) w rubryce „płaca podstawowa” odpowiednią płacę podstawową, wywołaną ostatnią zmianą wynagrodzenia i e) w tej samej linii zamieszcza w przedostatniej rubryce swój podpis firmowy.

Osobno wypełnia pracodawca przepisany „formularz zmian”, który wraz z „alfabetycznym wykazem” zatrudnionych u niego pracowników umysłowych przesyła Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

W ten sam sposób postępuje się przy każdej następnej zmianie wynagrodzenia miesięcznego, jeżeli ta zmiana powoduje zmianę policzalnej do ubezpieczenia „płacy podstawowej”.

II. W razie utraty posady i natychmiastowego objęcia zatrudnienia u innego pracodawcy na terytorjum działania tego samego Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych pracownik winien przy odejściu z posady przedłożyć kartę ubezpieczeniową dotychczasowemu pracodawcy dla skutecznego wpisu w rubryce „do” końcowej daty miesiąca, w którym pracownik przestał wykonywać swoje czynności, względnie do którego otrzymał wynagrodzenie służbowe lub w myśl przepisów prawnych względnie według umowy ma prawo do wynagrodzenia i zaznaczenia w piątej rubryce ilości miesięcy składkowych.

Następnie winien przedłożyć tę kartę nowemu pracodawcy zaraz po objęciu posady w tym celu, aby dokonał w odnośnych rubrykach przebiegu ubezpieczenia analogicznego wpisu, jakiego dokonuje Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych przy wystawieniu karty ubezpieczeniowej i stwierdził ten wpis swoim podpisem firmowym.

Pracodawca, dokonując tego wpisu na karcie ubezpieczeniowej, wypełnia równocześnie formularz „zgłoszenia do ubezpieczenia nowo przyjętego pracownika” (potrzebne dla zgłoszenia daty osobiste winien pracownik podać pracodawcy) i po podpisaniu (przez pracodawcę i pracownika) przesyła to zgłoszenie wraz z przepisany alfabetycznym wykazem zatrudnionych u niego pracowników Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

IV. Skoro ubezpieczony utraci posadę i pozostaje bez pracy, uzasadniającej obowiązek ubezpieczenia, winien przed odejściem z posady przedłożyć pracodawcy kartę ubezpieczeniową dla dokonania w niej analogicznego wpisu, jak III. ust. 1 i zażądać od niego wydania „zaświadczenia” o zwolnieniu z pracy, wedle wzoru Nr. 7.

Datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawiania bez zatrudnienia z powodu niemożności znalezienia odpowiedniego zajęcia, wpisuje do karty ubezpieczeniowej właściwy państwowy urząd pośrednictwa pracy.

Datę rozpoczęcia i zakończenia czasu pozostawiania bez pracy (z powodu służby wojskowej, niewoli lub internowania, działań wojennych na obszarze, na którym znajduje się miejsce zamieszkania ubezpieczonego, lub udowodnionej choroby, uniemożliwiającej objęcie względnie wykonywanie zatrudnienia) wpisuje do karty ubezpieczeniowej na żądanie ubezpieczonego Kasa Chorych lub Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych.

W razie uzyskania ponownego zatrudnienia, uzasadniającego obowiązek ubezpieczenia, pracownik winien postąpić jak wskazano pod III. ust. 2.

V. Ubezpieczony winien co lat 5 (pięć) przedkładać kartę ubezpieczeniową Zakładowi Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych do wymiany, a to w dniu podanym przez Zakład w „uwadze” na pierwszej stronie tej karty.

Zwróconą kartę Zakład zatrzymuje, ubezpieczonemu zaś wystawia i doręcza bezpłatnie nową kartę ubezpieczeniową, opatrzoną tym samym numerem, a zawierającą dotychczasowy przebieg ubezpieczenia.

VI. W razie objęcia przez ubezpieczonego zatrudnienia na obszarze działania innego Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, czy to u tego samego pracodawcy, czy to u innego, ubezpieczony wręcza kartę ubezpieczeniową pracodawcy, który przesyła ją wraz z wypełnionym osobnym „zgłoszeniem do ubezpieczenia” odnośnemu Zakładowi najpóźniej w ciągu 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego po rozpoczęciu zajęcia.

Po otrzymaniu przebiegu ubezpieczenia w poprzednim Zakładzie, nowy Zakład wystawia kartę ubezpieczeniową, opatrzoną już własnym numerem i wpisuje w niej równocześnie ilość miesięcy, zaliczonych dotychczas do ubezpieczenia, tudzież odpowiadającą im przeciętną płacę podstawową.

VII. Ubezpieczony jest obowiązany przy zgłaszaniu roszczeń o świadczenia, przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej, przedkładać obok innych wymaganych dokumentów również swoją kartę ubezpieczeniową.

U w a g a: Niniejsza karta ubezpieczeniowa nie zawiera miesięcy składkowych, policzalnych na podstawie ustaw, obowiązujących przed wejściem w życie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych. Ilość tych miesięcy składkowych, przeliczonych w myśl zasad ostatniego rozporządzenia, wpisze Zakład dopiero przy wymianie niniejszej karty na nową (patrz wyżej V). Przebieg ubezpieczenia za czas przed 1.I. 1928 będzie mógł być wydany na żądanie ubezpieczonych w terminie wcześniejszym za poprzednią opłatą zł. 2,—

Załącznik Nr. 7.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Poznaniu, ul. Sew. Mielżyńskiego 2. Konto P. K. O. 200 390.

Nr. karty ubezpieczeniowej.....

Zaświadczenie o zwolnieniu

Zaświadczenie Nr.....

według rejestru.

Niniejszem zaświadcza się, że p.

(imię i nazwisko pozostającego bez pracy) zamieszkał... w.....

(dokładny adres)..... zatrudniony od dnia

..... w.....
nasz..... zakładzie, przedsiębiorstwie, fabryce, (wymienić nazwę

firmy, względnie nazwisko pracodawcy).....

..... w charakterze.....

..... opuścił zajmowaną posadę
zwolniony został z zajmowanej posady dnia..... 192.....

z powodu.....

Wymieniony otrzymał jednorazową odprawę w kwocie zł.....

Ostatnia płaca miesięczna wymienionego wynosiła zł.....

..... dnia..... 192.....

Podpis pracodawcy (firmy):

Załącznik Nr. 8.

TABLICA I.

Składki za dobrowolne kontynuowanie ubezpieczenia.

Wiek	SKŁADKA PROCENTOWA dla	
	mężczyzn	kobiet
17	12.05	10.40
8	12.50	10.80
9	13.—	11.20
20	13.50	11.70
1	13.50	11.40
2	13.50	11.20
3	13.55	11.—
4	13.60	10.80
25	13.70	10.60
6	14.10	10.40
7	14.50	10.30
8	14.90	10.20
9	15.30	10.10
30	15.70	10.10
1	16.15	10.45
2	16.60	10.80
3	17.05	11.15
4	17.50	11.60
35	18.—	11.95
6	18.50	12.40
7	19.—	12.80
8	19.50	13.30
9	20.10	13.80
40	20.70	14.25
1	21.30	14.80
2	22.—	15.40
3	22.70	16.—
4	23.40	16.65
45	24.20	17.40
6	25.—	18.10
7	25.90	18.95
8	26.80	19.80
9	27.90	20.80
50	29.—	21.85
1	30.20	23.—
2	31.60	24.30
3	33.20	25.80
4	34.90	27.50
55	36.90	29.40
6	40.25	32.50
7	44.35	36.35
8	49.55	41.25
9	56.50	47.85

Zmiana nazwisk.

Mikołaj Dynas, oraz syn jego Stanisław, zamieszkali w Siemioniu, powiatu toruńskiego, uzyskali zezwolenie na zmianę nazwiska rodzinnego Dynas na nazwisko Dynasiński.

Za Wojewodę: (-) W. Zapala, Naczelnik Wydziału Adm. 985-k

Obwieszczenia sądowe.

Doręczenia Publiczne.

W sprawie Jana Skindera, przemysłowca w Poznaniu, ul. Stawna 12 u p. Marii Rogalskiej, powoda, zastąpionego przez adw. Dra Hoppego w Poznaniu, przeciwko Teodorze z domu Szymanowskiej Skinderowej, zamieszkałej w Gorajny, Litwa Kowieńska, pozwanej, wnioś powód skargę o przywrócenie wspólności małżeńskiej.

Wskutek wniesionej skargi został wyznaczony termin do ustnej rozprawy przed 4 Wydziałem Cywilnym Sądu Okręgowego w Poznaniu na dzień 11 marca 1929 r., o godzinie 10-iej, pokój Nr. 34, parter, na który wzywa się pozwaną z wezwaniem, aby sobie obrała adwokata uprawnionego do występowania przed Sądami byłej dzielnicy pruskiej.

W terminie zastępca powoda wniesie: 1) o zasądzenie pozwaną na przywrócenie domowego współżycia małżeńskiego z powodem, 2) o nałożenie kosztów sporu pozwanej. Poznań, dnia 5 grudnia 1928 r. Sekretarjusz 4 Sądu Okręgowego. 997-k

UCHWAŁY.

W sprawie odroczenia wypłat firmy Florentyna Andrzejewska, Dom Konfekcyjny w Kcyni, ul. Poznańska, odroczenie wypłat udzielone dłużnicze uchwała tutejszego Sądu z dnia 24 września 1928 r. przedłuża się do dnia 23 marca 1929 r., albowiem powody odroczenia wypłat podane w uchwale z dnia 24 września 1928 istnieją nadal.

Kcynia, dnia 9 stycznia 1929. Sąd Grodzki. 1003-k

W sprawie nadzoru sądowego nad majątkiem Aleksandra Wróblewskiego w Skarszewach, uchyla się na wniosek dłużnika nadzór sądowy nad przedsiębiorstwem właściciela tartaku Aleksandra Wróblewskiego w Skarszewach. 1002-k

Skarszewy, dnia 1 grudnia 1928 r. Sąd Powiatowy.

W sprawie nadzoru sądowego nad majątkiem firmy „Bławat Polski”, właściciela Zofja Wika w Starogardzie, przedłuża się dłużnicze Zofji Wika w Starogardzie termin odroczenia wypłat o dalsze trzy miesiące tj. do dnia 13 kwietnia 1929 r.

Starogard, dnia 12 stycznia 1929 r. Sąd Grodzki. 1001-k

Z Listy Adwokatów.

Na listę adwokatów w okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach, został wpisany Witold Trojanowski z miejscem zamieszkania w Katowicach. 990-k

Katowice, dnia 4 stycznia 1929 r. Prezes Sądu Apelacyjnego.

Ogłoszenie.

Małżonkowie Franciszek i Agnieszka, ur. Gurska, Fandriejewska, zam. w Michalu, pow. Grudziądz, zast. przez adw. Szychowskiego w Grudziądzu, wystąpili ze skargą przeciwko pozwanej wdowie Auguste Gadischke z domu Pallitz, dawniej w Michalu, obecnie nieznanego miejsca pobytu z wnioskiem o wydanie wyroku następującej treści:

1) pozwana zasądza się na udzielenie powodowi przewłaszczenia nieruchomości Michale, karta Nr. 13, 2) pozwana zasądza się na ponoszenie kosztów sporu i wzywają pozwaną Augustę Gadischke z domu Pallitz do ustnej rozprawy przed Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny w Grudziądzu na dzień 26 marca 1929 r. o godz. 10, pokój 27, z wezwaniem przybrania sobie adwokata, dopuszczonego przed sądami byłej dzielnicy pruskiej jako zastępcę.

Celem publicznego doręczenia ogłasza się ten wyciąg ze skargi. 998-k Grudziądz, dnia 4 stycznia 1929 r. Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny.

Ogłoszenie.

Stanisław Cygan, urzędnik państwowy w Świeciu, zast. przez adw. Dr. Jezierskiego w Nowem, wystąpił ze skargą przeciwko pozwanemu Brunonowi Walterowi, dawniej zam. w Świeciu, obecnie nieznanego miejsca pobytu z wnioskiem o wydanie wyroku następującej treści:

a) pozwanego zasądza się na udzielenie żonie powoda przewłaszczenia nieruchomości Marjanki, tom I, karta 7, położonej w obrębie Sądu Powiatowego w Świeciu.

b) koszta sporu ponosi pozwany, ewent. za zabezpieczeniem i wzywa pozwanego Brunona Wallera do ustnej rozprawy przed Sądem Okręgowym, Wydział Cywilny w Grudziądzu na dzień 8 marca 1929 r. o godzinie 10-iej, pokój 27, z wezwaniem przybrania sobie adwokata, dopuszczonego przed sądami byłej dzielnicy pruskiej jako zastępcę.

Celem publicznego doręczenia ogłasza się ten wyciąg ze skargi. 999-k Grudziądz, dnia 4 stycznia 1929. Sąd Okręgowy, Wydział Cywilny.

Firme: Warsztaty Mechaniczne Marjan Kieruczenko i S-ka zlikwidowano i wykreślono z rejestru. 22475-k Toruń, dnia 1 grudnia 1928. Sąd Powiatowy.

W tut. rejestrze handlowym wpisano firmę: K. Jarociński, Hurlownia Bławatów—Poznań, Oddział w Toruniu. Właściciel: Kazimierz Jarociński z Poznania. Kupcowi, Ildefonsowi Kocierowskiemu, udzielono prokury. 22476-k Toruń, dnia 17 listopada 1928. Sąd Powiatowy.

W tut. rejestrze handlowym przy firmie: Auto Traktor wpisano: Janowi Iwańskiemu z Torunia udzielono prokury. 22477-k Toruń, 26 listopada 1928. Sąd Powiatowy.

W tut. rejestrze handlowym wpisano firmę: Dawniej „Uniwersum”, wł. Marja Szalkowska w Toruniu. Prokury udzielono Zygmuntowi Chojnickiemu, kupcowi z Torunia. 22478-k Toruń, dnia 3 grudnia 1928. Sąd Powiatowy.

W tutejszym rejestrze handlowym A. Nr. 934 wpisano dnia 7 grudnia 1928 firmę „Spust”, Stefan Juszczyk i Spółka w Brzezinach Śląskich. Spólnikami osobiste odpowiedzialnymi są: stolarz Stefan Juszczyk w Rzycheicach, pow. Będzin, stolarz Karol Gacki w Brzezinach Śląskich i stolarz Władysław Dittner w Piaskach, pow. Będzin. Firma jest spółką jawną, która rozpoczęła swą działalność z dniem 1 czerwca 1928. Karola Gackiego i Władysława Dittnera wyłączone od zastępstwa Spółki. Sąd Powiatowy w Królewskiej Hucie. 22747-k

W tutejszym rejestrze handlowym A. pod Nr. 893 przy firmie Duda w Królewskiej Hucie wpisano dnia 6 grudnia 1928, że Brzmienie firmy zostało zmienione na „Rentabilia”, właściciel Ryszard Duda w Królewskiej Hucie. 22750-k Sąd Powiatowy w Królewskiej Hucie.

W tutejszym rejestrze handlowym A. pod Nr. 851 przy firmie „Helios”, śląska fabryka dla przedmiotów do elektrycznego oświetlenia, Jerzy Salbert w Wielkich Hajdukach, wpisano dnia 10 grudnia 1928, że firma wygasła. 22753-k Sąd Powiatowy w Królewskiej Hucie.

W tutejszym rejestrze handlowym B. Nr. 73 wpisano dnia 6 grudnia 1928 r. przy firmie: Górnośląski Handel Żelaza, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Królewskiej Hucie, że kapitał zakładowy podwyższony o 200.000 złotych i wynosi obecnie 500.000 złotych. 22753-k Sąd Powiatowy w Królewskiej Hucie.

Licytacje.

Komenda Główna P. P. zakupi w drodze ofertowego przetargu nieograniczonego około 300 (trzysta) rowerów wyrobu krajowego turystycznych, dobrej konstrukcji, wytrzymałych, typu nadającego się dla celów policyjny, oraz do jazdy po różnych drogach. Termin dostawy natychmiastowo najpóźniej do dnia 20-go marca 1929 r.

Oferty na powyższą dostawę, względnie na jej część wraz z odpowiednimi szczegółowymi prospektami, winny wpłynąć do Komendy Głównej Policji Państwowej Nowy-

świat Nr. 67 w Warszawie, w kopercie opieczętowanej i zaopatrzonej w napis: „Przetarg na rowery” najpóźniej do godziny 9-iej, dnia 9-go lutego 1929

Wymagane jest podanie w ofercie ilości rowerów, jaką ofertant może dostarczyć, oraz cena loco magazyn Komendy Głównej P. P. ul. Krochmalna Nr. 56, Warszawa, oraz loco magazyn ofertanta za jeden rower z kompletnym wyposażeniem (w tem i latarka) i narzędziami.

Wymagane jest również przedstawienie do przetargu modelu oferowanego roweru z kompletnym wyposażeniem. Wysokość wadium ustala się na 3% wartości zaofiarowanej dostawy, wysokość kaucji na 10% wartości przyznanej dostawy.

Do oferty należy dołączyć: 1) kwit kasy Skarbowej na złożone wadium, 2) zaświadczenie kompetentnych władz, że fabryka ofertanta jest czynną i zdolną do produkcji,

3) zaświadczenie, że oferowane rowery są wyrobu krajowego. Oferty nieodpowiadające wyżej wyszczególnionym warunkom nie będą rozpatrywane.

Rozprawa ofertowa i komisyjne otwarcie ofert nastąpi o godzinie 9.30 dnia 9-go lutego 1929 r. W razie negatywnego wyniku przetargu ofertowego, odbędzie się bezpośrednio po nim przetarg usny, dlatego obecność ofertanta na przetargu, względnie należycie upoważnionego przedstawiciela firmy, jest bezwarunkowo wymagana.

Dodatkowych informacji udziela Komenda Główna Policji Państwowej, Nowy Świat Nr. 67, Warszawa, codziennie za wyjątkiem niedzieli i świąt od godziny 12 — 15-iej.

Komenda Główna zastrzega sobie w zupełności prawo zmiany podanej ilości rowerów, oraz oceny i wyboru przedłożonych ofert. 989-k

Komendant Główny P. P.: z/r Geib, major, Naczelnik Wydziału II.

PRZETARG.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Poznaniu rozpisuje przetarg publiczny na wykonanie i zmontowanie na osi toru na linii Kepno — Jarocin — Gniezno:

- a) 1-iej nowej blachownicy o rozpiętości teoret. 11,9 m, b) 6-ciu nowych konstrukcji żelaznych o teoret. rozpiętości 2 x 23,00 m. + 3 x 43,00 m. + 1 x 34,00 m. dla mostu nad Warą pod Orzechowem, c) wzmocnienia 2-ch kratownic o rozpiętości 2 x 41,60 m. dla mostu jak pod punktem b), d) 1-iej nowej blachownicy o rozpiętości 10,50 m, e) 2-ch nowych blachownic o rozpiętości 5,60 m, oraz f) łożysk stalowych do mostów powyższych.

Słpe kosztorysy otrzymać można w godzinach urzędowych w Wydziale Drogowym D. K. P. pokój Nr. 437 za opłatą 3-ch złotych. Odnosne rysunki i szkice są do przejrzenia w pokoju Nr. 447.

Oferte z podaniem ceny należy w zapieczętowanej kopercie firmowej z napisem wskazującym zawartość, włożyć do koperty bez firmy i nieprzejrzystej, zabezpieczoną i nadać do Dyrekcji lub złożyć do skrzynki ofertowej w przedśrodku gmachu Dyrekcji, najpóźniej do dnia 14 lutego godzina 12-ła, gdyż w tym dniu o godzinie 12.20 nastąpi otwarcie ofert w gmachu Dyrekcji, pokój 447. Koperta bez firmy winna być zaopatrzona w napis: Nr. III/2 D16-06559 28. Zgłoszenie na budowę i wzmocnienie żel. konstrukcji mostowych”.

Na przewóz żelaznych konstrukcji i łożysk ze stacji załadunku do stacji wyładunku, Dyrekcja dostarczy listów przesyłkowych.

Cena winna być wypisana w złotych obiegowych, cyfrowo i słownie.

Do oferty należy dołączyć kwit którejś-kolwiek Głównej Kasy Kolejowej lub Państwowej na złożone wadium w wysokości 2% wartości oferowanej. Nienadesłanie wadium spowoduje bezwzględnie odrzucenie oferty. Po nieuwzględnieniu oferty, wadium podlega natychmiastowemu zwrotowi.

Oferta winna obowiązywać co najmniej 30 dni od daty otwarcia ofert. O ile ofertant terminu nie może akceptować to należy termin ważności oferty ustalić, w razie nieuwzględnienia oferty wadium zwraca się, natomiast wadium przepada na rzecz Skarbu Państwa i to niezależnie od prawa dochodzenia szkody w razie cofnięcia oferty w czasie rozprawy ofertowej, jak również w wypadku odmowy wykonania zamówienia po przyjęciu przez Dyrekcję Oferty, w terminie przewidzianym przetargiem.

W razie przyjęcia oferty przez Dyrekcję, złożone wadium winno być przy zawarciu umowy uzupełnione do 5%-wej kaucji.

Dyrekcja Kolei Państwowych zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów, zamówienia wykonania i dostawy żel. konstrukcji częściowo u kilku ofertantów, oraz prawo wyboru dostawcy bez względu na cenę.

Oferty nie odpowiadające warunkom niniejszym nie będą rozpatrywane, a oferty nieuwzględnione pozostaną bez odpowiedzi. Prezes: Ahzłz67890—

Prezes Dyrekcji Kolei Państwowych. 988-k

Ogłoszenie przetargu.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Warszawie niniejszym ogłasza publiczny przetarg pisemny na wykonanie z materiałów firmy żelaznego przęsta kratowego o teoretycznej rozpiętości 33,5 mtr., przy wadze przęsta około 92.352 tonn dla mostu pod nowy tor przez rzekę Skierwińską na klm. 144,02 kmj Warszawa — Toruń.

Przęsto winno być wykonane w fabryce i zmontowane na miejscu przeznaczenia do dnia 15 września 1929 r.

Firma, stająca do przetargu, winna złożyć w Kasie Głównej Dyrekcji lub jakiejś-kolwiek kolejowej, wadium w wysokości 3000 zł. w formie ustalonej przez Ministerstwo Skarbu.

Oferty, tylko na całość, a nie na część robót, należy składać do godziny 15-iej dnia 28 stycznia 1929 r. do skrzynki znajdującej się w korytarzu biura Wydziału Zasobów D. K. P. w Warszawie, Aleje Jerolimskie Nr. 1/3.

Publiczne otwarcie ofert nastąpi w Prezydium Dyrekcji dnia 29 stycznia 1929 roku.

Blizsze szczegóły przetargu i wykonania robót, jak również rysunki przęsta materiału przęsta i sporządzać z tychże materiału notatki w Dziale Podtorza i Mostów Wydziału Drogowego D. K. P. w Warszawie, Plac Trzech Krzyży Nr. 8, piętro V-le od godziny 12-iej do godziny 15-iej w dni urzędowe.

Tam również można otrzymywać „Wzorki Przetargu”, oraz druki kosztorysu po wplaceniu 10 zł., stanowiących zwrot kosztów sporządzenia tych druków. 987-k

PRZETARG.

Dyrekcja Kolei Państwowych w Warszawie w dniu 7 lutego 1929 r., ogłasza przetarg na dostawę:

- w kg: 40000 czerwieni ang., 8000 dekstryny, 2000 cynobru czerw., 15000 kalafonii malar., 2400 gąbrytu w proszku, 2000 jak waz. w kawalkach, 12 gąbki w kawalki, 12000 świec stear. wagon., 1200 kleju skórn. stolarsk., 3600 jak waz. kostin. malarsk., 7600 sadzy ang. lekk., 15000 kitu szklar., 55000 kredy plaw., 4000 jak waz. w kawalki, 20000 tonu malarsk., 10000 farby olej. biały, 1500 jak waz. czerw., 7000 czarna; w szt.: 1500—4000 latek (karbid, rączn., dla druz. konduktorskich, 60 — 200 jak waz. dla rewident. wagon. (duży), 200 — 700 latarni parowoz. naft. duży, 125 — 300 jak waz. gazow. mały, 50 — 100 jak waz. zwrotnic praw. i lew. do rozjazdu lukow. dwustr., 650 — 1500 jak waz. do tarcz syg. służby drog. z oszkl. żółt. i czerw., 200 — 900 do semafor. i tarcz ostrzeg. lew. i praw., 150 — 300 latek do szkieł wodowsk., 2100 — 5000 latarni zwrotn. zwykły. praw i lew.

Na powyższe ilości z tolerancją na plus i minus 20% (tolerancja nie dotyczy przedmiotów o ilościach podwójnych), Dyrekcja zawarze umowę roczną, względnie na potowę wykazanych ilości — półroczną, z prawem przedłużenia w razie obustronnej zgody na dalsze 6 miesięcy. Wzory, wykazy i rysunki są do obejrzenia w biurze W-łu Zasobów w dni powszednie od godz. 10 — 12. Oferty składane należy do godz. 15 do dnia 7 lutego 1929 r. do skrzynki, znajdującej się w korytarzu biura W-łu Zasobów, Al. Jerolimskie Nr. 1/3 w zapieczętowanej firmowej kopercie z napisem: wskazującym zawartość, włożonej do koperty nieprzejrzystej bez firmy, zapieczętowanej i zaadresowanej: Dyrekcja Kolejowa, W-ł Zasobów, Warszawa, Al. Jerolimskie Nr. 1/3 z napisem: „Oferta na przetarg dnia 7 lutego na dostawę... (wskazać oferowany przedmiot). Otwarcie ofert odbędzie się dnia następnego w Sali Posiedzeń Dyrekcji o godz. 9 rano. Ofertę wysłać można na wskazany termin również pocztą. W taki sam sposób należy składać oferty na cofnięcie lub uzupełnienie złożonych. Do oferty ma być dołączony kwit na złożone w kasie Głównej Kolejowej wadium w sumie 3% wartości deklarowanego obiektu. Dyrekcja zastrzega sobie wybór firm i podział dostawy na części.

Ogólne przepisy dotyczące warunków technicznych i przetargów na P. K. P. są do nabycia w Wydziale Zasobów, Al. Jerolimskie Nr. 1/3, pokój Nr. 10. 986-k

OGŁOSZENIE.

Plan regulacyjny ulicy Poznańskiej i Średniej w mieście Kórniku.

Magistrat miasta Kórnika Woj. Poznańskiego podaje niniejszym do publicznej wiadomości, że od dnia 25 stycznia do dnia 25 lutego 1929 r. będzie wyłożony w biurze Magistratu w Kórniku, Rynek Nr. 1, plan regulacyjny ulicy Poznańskiej i Średniej.

Osoby interesowane mają prawo zaznaczyć się z planem regulacyjnym w terminie i biurze wyżej wymienionem w godzinach urzędowych od 8-iej do 12-iej.

W okresie następnym dwóch tygodni po upływie czasokresu wyłożenia planu, tj. od 26 lutego do 12 marca 1929 r. interesowani mogą wnosić zarzuty przeciwko temu planowi do Magistratu miasta Kórnika. Kórnik, dnia 15 stycznia 1929 r.

Magistrat: (-) Wolniewicz, burmistrz. 1004-k

Ogłoszenia prywatne.

W myśl § 5 warunków pożyczkowych obligacji naszych, odbył się przez notariusza w dniu 2 stycznia b. r. wylosowanie następujących 4 1/2 % obligacji. Wylosowane zostały:

Od serii I L-a A = 56 sztuk à 1.000 marek niem.

- 25, 68, 76, 119, 296, 364, 365, 371, 379, 490, 518, 537, 575, 603, 648, 710, 903, 964, 1004, 1108, 1254, 1281, 1322, 1446, 1547, 1613, 1647, 1697, 1714, 1755, 1923, 1995, 2034, 2075, 2210, 2310, 2337, 2416, 2516, 2660, 2663, 2676, 2733, 2875, 2950, 3003, 3004, 3117, 3175, 3179, 3248, 3386, 3418, 3782, 3848, 3856.

Od serii I L-a B = 56 sztuk à 500 marek niem.

- 5, 39, 174, 225, 248, 249, 264, 410, 461, 472, 508, 574, 680, 711, 741, 824, 828, 831, 844, 905, 947, 949, 1015, 1074, 1116, 1139, 1204, 1208, 1270, 1316, 1477, 1483, 1633, 1672, 1688, 1924, 1925, 2140, 2267, 2567, 2578, 2613, 2635, 2708, 2915, 3113, 3149, 3176, 3183, 3238, 3398, 3415, 3429, 3649, 3848, 3923.

Od serii II L-a A = 70 sztuk à 1.000 marek niem.

- 26, 145, 250, 381, 405, 470, 525, 543, 584, 608, 609, 694, 776, 919, 971, 1158, 1188, 1521, 1525, 1533, 1675, 1739, 1742, 1781, 1926, 1996, 2037, 2167, 2367, 2419, 2434, 2496, 2601, 2610, 2611, 2640, 2753, 2928, 3100, 3110, 3173, 3265, 3288, 3305, 3340, 3348, 3484, 3491, 3595, 3617, 3668, 3686, 3799, 3871, 3914, 3935, 4106, 4120, 4139, 4146, 4287, 4359, 4406, 4440, 4471, 4559, 4665, 4699, 4748, 4811.

Od serii II L-a B = 56 sztuk à 500 marek niem.

- 50, 147, 234, 271, 317, 439, 445, 535, 597, 665, 764, 975, 1097, 1152, 1160, 1329, 1432, 1471, 1501, 1684, 1791, 1842, 1863, 1905, 2048, 2067, 2216, 2235, 2274, 2295, 2402, 2420, 2437, 2570, 2668, 2757, 2849, 2970, 2978, 3000, 3070, 3096, 3159, 3233, 3260, 3277, 3297, 3342, 3349, 3370, 3405, 3562, 3589, 3753, 3834, 3852.

Wykup nastąpi na podstawie przepisów ustawowych o waloryzacji.

Katowice, dnia 2 stycznia 1929 r.

SCHLESISCHE KLEINBAHN, Spółka Akcyjna.

1051-k

BILANS BRUTTO

na dzień 1 lipca 1928 r. L. „Fabryka Wódek, Likierów i Win, Stefan Geneli i S-ka, Spółka Akcyjna” w Warszawie, Al. Jerozolimskie Nr. 117, przerachowany stosownie do Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III 1928 r. (Dz. Ustaw Nr. 38).

Aktywa:

Gotówka 19740.89; Banki 10168.97; Nieruchomość 591391.45; Urządzenie fabryki win i wódek 278392.29; Towary gotowe i półfabrykaty 400417.60; Fabrykacja win owocowych 135687.49; Odbiorcy 346323.73; Weksle obce 62228.58; Papieru % % 97696.73; Odsetki i Prowizja 26076.58; Koszty ogólne 28594.67; Robocizna i Administr. 32947.65; Podatki i świadczenia społeczne 23090.07; Przedpłaty 6006.51; Razem akt. 2059063.21. Gwarancja 459000.00.

Passywa:

Kapitał Akcyjny 700000.00; Kapitał zapasowy 2791.45; Wierzyciele 976189.87; Sprzedaż 376838.52; Sumy przechodzące 3243.37; Razem Passywa 2059063.21; Gwarancja 459000.00.

Nadwyżka z przerachowania w sumie zł. 202791.45 uchwała Ogólnego Zebrania z dnia 20.XII 1928 r. została przelana: na Kapitał Akcyjny zł. 200000.00 i Kapitał Zapasowy zł. 2791.45.

Z tytułu podwyższenia Kapitału Akcyjnego, będzie wydane bezpłatnie 2000 sztuk akcji nominalnej wartości zł. 100.— w stosunku 2 nowych akcji na każde 5 sztuk dotychczasowo posiadanych.

1029-g

Bilans brutto przerachowany na dzień 1-go lipca 1928 r., Tow. Przem. „FLORIDA”, Sp. Akcyjna.

Stan czynny: Kasa 118.51, Weksle 11.577.96, Dłużnicy 103.676.19, Towary 38.565.60, Koszty handlowe i procenty 36.819.10, Sumy przechodzące 4.290.00, Maszyny i narzędzia 42.869.02, Razem

Stan bierny: Kapitał zakład. 100.000.00, Zapasowy 9.513.10, Akcepty 36.361.23, Wierzyciele 84.542.05, Koszty emisji 7.500.90, Razem 237.916.38.

1043-g

WRZOSOWA FABRYKA PORTL.-CEMENTU SPÓŁKA AKCYJNA

Warszawa — Leszno 44.

Bilans zamknięcia w dniu 31 grudnia 1927 roku.

Table with columns: AKTYWA, Zł. gr., Posiadłość ziemna, Budynki, Maszyny i urządzenia techniczne, Inwentarz fabryczny i tochny, Magazyn, Kasa Główna i Fabryczna, Wexslo, Zaliczenia i inkasa, Kaucje, Papiery procentowe, Udziały w przedsiębiorstwach, Banki, Dostawcy, Rachunek strat z 1926 r., Różne rachunki, Komis. sprzedaż cementu przez Sp. Cement, Różni dłużnicy, Rachunek bieżący komis. sprzed. cementu.

Table with columns: PASYWA, Zł. gr., Kapitał zakładowy, Tow. Kredyt. Przem. Pol., Bank Dyskontowy Warsz., Różni., Zysk z 1925 r., Zysk z 1927 r.

Rachunek zysków i strat za 1927 rok.

Table with columns: WINIEN, Zł. gr., Robocizna, Utrzymanie administracji, Surowce i materiały, Koszty handlowe, Procenty i prowizje, Świadczenia społeczne, Podatki, Różnice kursowe, Wątpliwe należności, Zysk za 1927 rok.

Table with columns: MA, Sprzedaż cementu, Różne dochody, Magazyn (zapasy i materiały pozostałe), 22879k.

Walne Zebranie Akcjonariuszy uchwaliło prawomocnie dnia 26 września 1928 r. rozwiązanie firmy „Drzewo”, Tow. Akc. w Poznaniu.

Jako likwidatorów wybrano Franciszka Pawlaka i Jana Kocorowskiego, obydwa z Iwna p. Kostrzyn.

Podając powyższe do wiadomości, wzywamy niniejszem publicznie wszystkich wierzycieli firmy „Drzewo”, Tow. Akc. w Poznaniu do zgłoszenia swych pretensji do rąk Franciszka Pawlaka, Iwno p. Kostrzyn, pow. Środa, 1011-k „Drzewo”, Tow. Akc. w likwidacji. Poznań, ul. Rzeczypospolitej 9.

Kolej lokalna Drobobycz-Truskawiec.

OGŁOSZENIE.

Na mocy uchwały X Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia akcjonariuszy z dnia 9 listopada 1928 r. wypłaca Towarzystwo Akcyjne „Kolej lokalna Drobobycz — Truskawiec” za opiewający na dywidendę za rok obrachunkowy 1927 kupon Nr. 15 akcji zakładowych po zł. 8, wyrażnie osm złotych. Wypłatę powyższej dywidendy uskuteczni Bank Gospodarstwa Krajowego we Lwowie, względnie w Warszawie.

Lwów, dnia 5 stycznia 1929. 1005-k Rada Zawiadowcza.

Na podstawie par. 244 kodeksu handlowego z 10.5 1897 podajemy do wiadomości, że dotychczasowa Rada Nadzorcza naszej Spółki w następującym składzie: Józef Losow z Gryżyny, Stefan hr. Czarnecki z Dobrzyca, S. Suryn ze Starogardu, Dr. B. Amrogowicz z Rzeszyna, Dr. K. Hacia z Owidza, B. Kasprowicz z Gniezna, Prof. Dr. A. Korczyński z Poznania, Pr. Mielęcki z Buszewa, I. hr. Mielżyński z Iwna, Z. Pluciński z Lusówka, B. Sypniewski ze Skaraszewic, Dr. T. Szułdrzyński z Bolechowa, W. Urbanowski z Poznania, E. Wendorff z Mielnia, J. Zychliński z Poznania, złożyli swy urzedy na posiedzeniu Rady Nadzorczej w dniu 5 grudnia 1928 r.

Na VIII Zwyczajnym Walnym Zebraniu naszej Spółki w dniu 29 grudnia 1928 r. wybrana została nowa Rada Nadzorcza w następującym składzie: Józef Losow z Gryżyny, Stefan hr. Czarnecki z Dobrzyca, S. Suryn ze Starogardu, Dr. B. Amrogowicz z Rzeszyna, Prof. Mielęcki z Buszewa, Ignacy hr. Mielżyński z Iwna, Zygmunt Pluciński z Lusówka, Dr. Tadeusz Szułdrzyński z Bolechowa, Witold Urbanowski z Poznania, E. Wendorff z Mielnia, Józef Zychliński z Poznania.

„AKWAWIT”, Rektifikacja Okowity i Fabryka Chemiczna, Spółka Akcyjna w Poznaniu.

1012-k

BILANS w dniu 30 czerwca 1928 r.

Table with columns: AKTYWA, Zł., Własność ziemna, Nieruchomości, Maszyny, Ruchomości, Warsztat, Laboratorium, Kolejki, Parowce i promy, Dźwignia parowa, Dźwignia elektryczna, Elektryczne oświetlenie, Konie, wozy i uprzęże, Urządzenie do oczyszcz. wód odchodowych, Papiery wartościowe, Kasa — gotówka, Rachunki bieżące — dłużnicy, Materiały — zapasy, Cukier, Melas, Nasienie buraczane — zapasy, Worki, Wapno, Węgiel, Drzewo, Sztuczne nawozy.

Rachunek zysków i strat w dniu 30 czerwca 1928 r.

Table with columns: WINIEN, Zł., Koszty fabrykacji, Podatki, Procenty, Amortyzacja, Saldo — zysk.

Cukrownia Kruszwica Tow. Akc.

Kruszwica, dnia 28 września 1928 roku. Zarząd: Rada Nadzorcza: S. Turno, przewodniczący. Dr. Ed. Trzcziński. Cz. Krzymuski. Potwierdzamy zgodność powyższego bilansu, również rachunku zysków i strat z inwenturami i prawidłowo prowadzonymi księzkami handlowymi Sp. Akc. „Cukrownia Kruszwica, Tow. Akc”. Poznań, dnia 31 października 1928 r. „POWIERNIK”, Spółka Rewizyjno - Powiernicza Thiel i Marciniak. A. Thiel.

BILANS w dniu 1 lipca 1928 r.

przerachowany stosownie do rozporz. Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r.

Table with columns: AKTYWA, Zł., Własność ziemna, Nieruchomości, Maszyny, Ruchomości, Warsztat, Laboratorium, Kolejki, Parowce i promy, Dźwignia parowa, Dźwignia elektryczna, Elektryczne oświetlenie, Konie, wozy i uprzęże, Urządzenie do oczyszcz. wód odchodowych, Papiery wartościowe, Kasa — gotówka, Rachunki bieżące — dłużnicy, Materiały — zapasy, Cukier, Melas, Nasienie buraczane, Worki, Wapno, Węgiel, Drzewo, Sztuczne nawozy.

Cukrownia Kruszwica Tow. Akc.

Kruszwica, dnia 9 października 1928 r. Zarząd: Rada Nadzorcza: S. Turno, przewodniczący. Dr. Ed. Trzcziński. Cz. Krzymuski. Poznań, dnia 31 października 1928 r. „POWIERNIK”, Spółka Rewizyjno - Powiernicza Thiel i Marciniak. A. Thiel.

Zarząd Spółki Akcyjnej Przemysłu Włókienniczego H. DIETEL w Sosnowcu, Zakłady Przemysłu Opatrunkowego „Wata”, Spółka Akcyjna w Warszawie, Zarząd: ul. Królewska 23.

Rachunek Bilansu brutto na dzień 1 lipca 1928 r., przerachowany na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r.

- 1) Zagajenie Zgromadzenia. 2) Wybór pp. Akcjonariuszów Spółki, że VII Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonariuszów Spółki odbędzie się 12-go lutego 1929 roku, Spółka odbędzie się 16 w siedzibie Zarządu w Sosnowcu, w następującym porządku obrad: 3) Odczytanie protokołu Nr. 13 z dnia 29-go grudnia 1928 r. 4) Powzięcie uchwały co do zapisów hipotecznych. 5) Wolne Wnioski. PP. Akcjonariuszom przysługuje prawo głosu, o ile zastosują się do wymaganí § 24 Statutu Spółki.

1038

